

یوشع

پیشگفتار

موضوع اصلی کتاب یوشع داخل شدن بنی اسرائیل در سرزمین وعده شده، یعنی در سرزمین کنعان آسته و جای-د-جای شدن ازوا در اونجی. بنی اسرائیل چل سال در بیابو سرگردو بود، تا بلاخره خداوند در یوشع امر کد که اونا ره از شرق دریای اردن در سرزمین وعده شده کوچ بدیه. آیه های مشهور دزی باره اینیا آسته: ”قوی و دلیر بش، چراکه تو ای قوم ره صاحب سرزمینی مونی که ما در بابه کلونای ازیا قسم خوردیم که دریا میدهیم. فقط قوی و غدر دلیر بش تا بتنی مطابق تمام شریعتی که خدمتگار مه موسی در تو امر کده، در وقت عمل کنی؛ از شریعت طرف راست یا چپ تاو نخور تا هر جای که بوری کامیاب شنی.“

(فصل ۱ آیه های ۶ و ۷) یوشع از امر خداوند اطاعت کد و غیتیکه اونا در دریای اردن رسید آوهای دریای اردن در امر خداوند ایسته شد و بنی اسرائیل از مینکل دریا در طرف غرب دریای اردن تیر شد.

وختیکه اونا در سرزمین کنعان رسید، اونا در کومک خداوند پادشاه های کلو ره شکست دد و سرزمینای ازوا ره تصرف کد. چیزی که بطور واضح در امزی کتاب دیده موشه اینی آسته: هر وختیکه بنی اسرائیل از امر خداوند اطاعت مونه اونا پیروز موشه و هر غیتیکه ناطاعتی مونه شکست موخوره و گرفتار بلا-و-مصیبت موشه.

در آخر کتاب، یوشع بنی اسرائیل ره نصیحت مونه و بلده ازوا اینی رقم موهیه: ”پس آلی از خداوند بترسید و او ره مخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خدایونی ره که بابه کلونای شمو در او طرف دریای فرات و در مصر عبادت موهکد از خو

دُور کُنید و تنها خُداوند ره عِبادت کُنید. اِمروز بَلدِه خُو اِنْتِخاب کُنید که کی ره پِرسِتِش مُونید؛ لیکن ما و خانوار مه خُداوند ره پِرسِتِش مونی!“ (فصل ۲۴ آیه های ۱۴ و ۱۵ که دَ باله نِکر شُدِه، از آیه های مشهُورِ کِتَابِ یوشِیع اُسْتِه.)

فهرستِ عِنوانها

- خُداوند قد یوشِیع توره مُوگیه (فصل ۱ آیه ۱)
یوشِیع بَلدِه قَوْمِ اَمَرِ اَمادِه شُدو ره مِیدیه (۱۰:۱)
راحاب و جاسُوسا (۱:۲)
تیر شُدونِ قَوْمِ اِسْرائیل از دریای اُردُن (۱:۳)
دوازده سنگِ یادگاری (۱:۴)
مَراسِمِ خَتنه دَ جِلجال (۱:۵)
عیدِ پِصَح دَ جِلجال (۱۰:۵)
رویای یوشِیع (۱۳:۵)
سَقُوطِ اَریحا (۱:۶)
کُناه عَخان (۱:۷)
نابُودی شارِ عای (۱:۸)
عهدِ نُو دَ کوهِ عیبال (۳۰:۸)
حیله و مَکرِ مَرْدُمِ جِبعون (۱:۹)
اَفْتَو دَ جای خُو اِیستِه مُوشِه (۱:۱۰)
کُشتونِ پَنجِ پادشاه (۱۶:۱۰)
تَصرُفِ کدونِ شارای جَنُوبی (۲۹:۱۰)
شِکستِ پادشایونِ شمال (۱:۱۱)
پادشایونی که از مُوسی شِکست خورد (۱:۱۲)
پادشایونی که از یوشِیع شِکست خورد (۷:۱۲)
جایهای که هنوز تَصرُفِ نَشُدُد (۱:۱۳)
سرزمینِ طایفه رُوبین (۸:۱۳)
سرزمینِ طایفه جاد (۱۵:۱۳)

سرزمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۴:۱۳)
زمینِ نِیمِ طایفه مَنَسّی (۲۹:۱۳)
تقسیمِ زمینایِ غَربِ دریایِ اُردُن (۱:۱۴)
تقسیمِ کالیب (۶:۱۴)
تقسیمِ اولادِ یهُودا (۱:۱۵)
تقسیمِ اولادِ یوسُف (۱:۱۶)
تقسیمِ نِیمِ طایفه مَنَسّی دَ غَربِ دریایِ اُردُن (۱:۱۷)
درخاستِ اولادِ مَنَسّی و اِفرایم (۱۴:۱۷)
تقسیمِ باقیِ زمینا (۱:۱۸)
تقسیمِ طایفه بِنیامین (۱۱:۱۸)
تقسیمِ طایفه شِمعون (۱:۱۹)
تقسیمِ طایفه زَبولون (۱۰:۱۹)
تقسیمِ یساکار (۱۷:۱۹)
تقسیمِ طایفه اَشیر (۲۴:۱۹)
تقسیمِ طایفه نَفتالی (۳۲:۱۹)
تقسیمِ طایفه دان (۴۰:۱۹)
تقسیمِ یوشع (۴۹:۱۹)
شارایِ پناهگاه (۱:۲۰)
شارایِ لاویا (۱:۲۱)
پس رفتونِ طایفه هایِ شَرقِ دریایِ اُردُن (۱:۲۲)
جَنجالِ دَ باره قُربانگاهِ نَو (۱۰:۲۲)
اَخریِ نَصیحَتِ یوشعِ دَ رهبرایِ قَوم (۱:۲۳)
عهد و پیمانِ دَ شِکیمِ تازه موشه (۱:۲۴)
فَوتِ یوشع (۲۹:۲۴)

خدا د یوشع وظيفه میدیږه

۱ بعد ازی که موسی خدمتگار خداوند فوت کد، خداوند د یوشع باچه نون که دستیار موسی بود، گفت: ۲ ”خدمتگار مه موسی فوت کده. پس آلی باله شو و تو و پگ امزی قوم از دریای اُردن تیر شده د سرزمینی داخل شنید که ما دزوا، یعنی د بنی اسرائیل میدیم. ۳ د هر جای که پای خو ره میلید، د یاد شمو بښه که ما اونجی ره دز شمو ددیم، امو رقم که د موسی وعده کده بودم. ۴ از بیابو تا لبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فرات، تمام سرزمین حتیا تا دریای کله طرف غروب آفتو، سرزمین شمو موشه. ۵ د تمام روزای زندگی تو هیچ کس د برابر تو ایسته شده نمیتنه. امو رقم که ما قد موسی بودم قد تو ام آستم؛ ما تو ره تنها نمیلیم و تو ره ایله نمیدیم. ۶ قوی و دلیر بش، چراکه تو ای قوم ره صاحب سرزمینی مونی که ما د بابه کلونای ازیا قسم خوردم که دزیا میدیم. ۷ فقط قوی و غدر دلیر بش تا بتنی مطابق تمام شریعتی که خدمتگار مه موسی دز تو امر کده، د دقت عمل کنی؛ از شریعت طرف راست یا چپ تاو نخور تا هر جای که بوری کامیاب شنی. ۸ امی کتاب شریعت از دان تو دور نشنه، بلکه شاو و روز د باره شی فکر کو تا مطابق تمام چیزای که د امزی کتاب نوشته شده د دقت عمل کنی، اوخته تو د مقصد خو پیروز و کامیاب موشی. ۹ ما بسم دز تو امر مونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت زده نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو آسته د هر جای که بوری.“

یوشع بلده قوم امر آماده شدو ره میدیږه

۱۰ پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده گفت: ۱۱ ”د مینکل خیمه گاه بگردید و د قوم امر کده بگید: نان راه خو ره تیار کنید، چراکه بعد از سه روز شمو از دریای اُردن تیر شده داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که خداوند، خدای شمو د عنوان ملکیت دز شمو میدیږه.“

^{۱۲} اوخته یوشع د رثوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی گفت: ^{۱۳} ”امو توره ره د یاد خو بیرید که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کده گفت، ’خداوند، خدای شمو دز شمو آرامی میدیه و امی سرزمی ره دز شمو موبخشه.‘ ^{۱۴} خاتونوی شمو، بچکیچای شمو و چارپایای شمو د سرزمینی که موسی د ای طرف دریای اردن دز شمو دده باقی بمنه، لیکن تمام مردای جنگی شمو باید مسلح شده پیش پیش برارون اسرائیلی خو از دریای اردن تیر شنه و اونا ره کومک کنه ^{۱۵} تا خداوند بلده برارون شمو ام رقم از شمو آرامی بدیه و اونا ام سرزمینی ره که خداوند، خدای شمو دزوا میدیه تصرف کنه. بعد ازو شمو میتنید که پس د سرزمین خو بیید و او ره صاحب شنید، د سرزمینی که موسی خدمتگار خداوند د ای طرف دریای اردن سون شرق دز شمو دد.“

^{۱۶} اوخته اونا د جواب یوشع گفت: ”هر چیزی ره که دز مو امر کدی، مو انجام میدی و هر جای که مو ره ری کنی، مو موری. ^{۱۷} امو رقم که از موسی د هر چیز اطاعت کدی، از تو ام اطاعت مونی؛ و دعا مونی که خداوند، خدای تو قد تو بشه امو رقم که قد موسی بود. ^{۱۸} هر کسی که از حکم تو سرپیچی کنه و از تورای تو هر چیزی که امر کنی اطاعت نکنه، او کشته موشه. پس قوی و دلیر بش.“

راحاب و جاسوسا

^۱ اوخته یوشع باچه نون دو جاسوس ره از شطیم تاشکی ری کده گفت: ”بورید، امو سرزمی ره توخ کنید، خصوصاً اریحا ره.“ پس اونا رفته د خانه یگ خاتون فاحشه د نام راحاب داخل شد و شاو ره د اونجی تیر کد. ^۲ د امزو غیت د پادشاه اریحا خبر دده شد که: ”چند اسرائیلی امشاو د اینجی آمده تا د باره سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ^۳ اوخته پادشاه اریحا د راحاب پیغام ری کده گفت: ”مردای که د پیش تو آمده و د خانه تو داخل شده، اونا ره برو بیر، چراکه اونا آمده تا د باره پگ سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ^۴ مگم راحاب امو دو مرد ره

گرفته تاشه کد و گُفت: ”آرے، اُمُو مَرْدَا دَ پِیشِ اِزْمَه اَمَد، لیکِن ما نَفامِیدُم که اونا از کُجا اَمده بُود. ^۵ و دَ غِیتِ بَسْتَه شُدونِ درِگه شارِ دَ تریکی اُمُو مَرْدَا بُر شُدِه رفت و نَمُو فامُم که کُجا رفت؛ دَ عَجَلَه از دُمبالِ ازوا بورید، چُون مِیتنید اونا ره گیر کنید.“ ^۶ لیکِن راحاب اونا ره دَ بَلَه بام بُرده دَ تِی بوئِه های کتان که دَ سِرِ بام چیندُد، تاشه کدُد. ^۷ پس اُمُو نَفرا دَ راهِ دریایِ اُردُن از جای که آوِ دریا کَم بُود از دُمبالِ ازوا رفت. امی که نَفرا ی دُمبالِ کُننده بُر شُد، درِگه شارِ بَسْتَه شُد.

^۸ پِیش ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ پِیشِ ازوا دَ بَلَه بام رفت ^۹ و دَزوا گُفت: ”ما مِیدنُم که خُداوند ای سرزمی ره دَز شُمُو دده و ترسِ از شُمُو دَ بَلَه مو حاکم شُدِه و پگِ باشنده های امزی سرزمی از ترسِ شُمُو کمِدل شُدِه. ^{۱۰} چُون مو شِنیدی که خُداوند چَطور آوِ دریایِ سُرَخ ره دَ پِیشِ رُوی شُمُو خُشک کد و ختیکه شُمُو از مِصر بُر موشدِید؛ و چیزای ره که شُمُو دَ حَقِ دُو پادشاهِ اُموریا کدید یعنی دَ حَقِ سِیحون و عوج که دَ اُو طرفِ دریایِ اُردُن بُود، و اونا ره کاملاً نابُود کدید. ^{۱۱} و ختیکه مو امی ره شِنیدی، مو جُرأتِ دِلِ خُو ره از دِست ددی و از خاطرِ از شُمُو دَ هیچ کُدَم مو جُرأتِ باقی نَمند، چراکه خُداوند، خُدایِ شُمُو ام باله دَ آسمو و ام تاه دَ زمی خُدا آسته. ^{۱۲} پس آلی بَلده مه دَ خُداوند قَسَم بُخورید که امی رقم که دَ حَقِ شُمُو خُوبی کُدَم، شُمُو ام دَ حَقِ خانوارِ آته مه خُوبی مُونید. دَز مه یگِ نشانی دَقیق بَدید ^{۱۳} که آته و آبه مَره، برارو و خوارون مَره و پگِ نَفرا ی ره که دَزوا تعلقِ دَره زنده میلید و جان های مو ره از مُردو نجات مِیدید.“ ^{۱۴} اوخته اُمُو مَرْدَا دَ راحاب گُفت: ”زندگی مو دَ عِوضِ از شُمُو نابُود شُنِه که وختی خُداوند امی سرزمی ره دَز مو بَدیه و مو قد شُمُو دَ مِهربانی و وفاداری رفتار نکنی، دَ شرطی که تُو از نَقشه مو دَ کس چیز نگی.“

^{۱۵} پس راحاب اونا ره قد ریسپو از کلکین تاه کد، چُون خانه ازو دَ دیوالِ شار بُود و اُو دَ بَینِ دیوالِ زندگی مُوکد. ^{۱۶} اُو دَزوا گُفت: ”طرفِ کوهستو بورید، نَشْنِه که دُمبالِ کُننده ها شُمُو ره گیر کنه. دَ اُونجی سه روز خودون ره تاشه کنید تا دُمبالِ

کُننده ها پس بيه؛ بعد ازو ميْتينيد د راه خو بوريد.“^{۱۷} اوخته امو مردا دزو گُفت:

”مو امزی قسم که تو مو ره وادار کدی بخوری آزاد آستی اگه تو ايني کار ره نکني:^{۱۸} وختیکه مو د سرزمين شمو داخل شدي، تو اينمي ريسپون سُرخ ره د امزی کلکين که مو ره از شي تاه کدی بسته کو و آته و آبه خو ره قد برارو و پگ خانوار آته خو د پيش خود خو د خانه خو جم کو.^{۱۹} هر کسی که از درگه خانه تو بر شده د کوچه بوره، خون شي د گردون خود شي آسته و مو بے گناه آستی، ليکن هر کسی که قد از تو د خانه تو بشه، اگه د بله ازوا دست باله شنه، خون ازو د گردون ازمو موشه.^{۲۰} و ام اگه تو از نقشه مو د کس چيزی بگی، اوخته مو امزی قسم که تو مو ره وادار کدی قسم بخوری آزاد آستی“^{۲۱} راحاب گُفت:

”امو رقم که گُفتيد، امو رقم موشه.“ پس او اونا ره ربي کد و اونا رفت. اوخته راحاب ريسپون سُرخ ره د کلکين بسته کد.

^{۲۲} اونا ربي شده د کوهستو رفت و سه روز د اونجی مند تا غيتی که دُمبال کُننده ها پس آمد. دُمبال کُننده ها اونا ره د تمام راه پاليد، ليکن پيدا نتست.^{۲۳} اوخته امو دو مرد از کوه تاه شد و از دريای اُردن تير شده پيش يوشع باچه نون آمد و تمام چيزای ره که قد ازوا رخ دد، بلده يوشع نقل کد.^{۲۴} اونا د يوشع گُفت:

”واقعاً که خداوند پگ امزو سرزمی ره د دست ازمو دده؛ چون پگ باشنده های امزو سرزمی از خاطر ازمو کم دل شده.“

تير شدون قوم اسرائيل از دريای اُردن

^۳ صباح گاه روز ديگه شي يوشع باله شد و قد پگ بني اسرائيل از شطيم کوچ کده د بغل دريای اُردن آمد. اونا پيش از تير شدو د امونجی خيمه زد.^۲ بعد از سه روز سرکرده های ازوا د بين خيمه گاه گشت^۳ و د قوم امر کده گُفت: ”وختی ديدید که صندوق عهد خداوند، خدای شمو ره لاويای پيشوا موبره، اوخته شمو ام از جای خو ربي شده از پشت ازو بوريد،^۴ ليکن د بين ازشمو و صندوق عهد

باید د اندازه دُو هزار توغی فاصله بشه و دزو نزدیک نشنید. از پشت ازو بورید تا شمو بدنید که از کدم راه باید بورید، چراکه پیش ازی شمو ازی راه تیر نشدید.“

^۵ اوخته یوشع د قوم گفت: ”خودون ره تقدیس کنید، چون صباح خداوند د مینکل شمو کارای عجیب انجام میدیه.“^۶ و یوشع قد پیشوايو گپ زده گفت: ”صندوق عهد ره باله کده پیش قوم حرکت کنید.“ پس اونا صندوق عهد ره باله کده پیش قوم ری شد.

^۷ و خداوند د یوشع گفت: ”امروز شروع روزی آسته که ما تو ره د نظر پگ اسرائیل بزرگ مونم تا اونا بدنه که ما قد تو آستم، امو رقم که قد موسی بودم.^۸ پس تو د پیشوايونی که صندوق عهد ره موبره امر کده بگی: ’وختیکه د لب او دریای اردن رسیدید د منه او ایسته شنید.“

^۹ اوخته یوشع د بنی اسرائیل گفت: ”نزدیک بیید و تورای خداوند، خدای خو ره بشنوید.“^{۱۰} و یوشع ادامه دده گفت: ”د امزی وسیله شمو میدنید که خدای زنده د مینکل شمو آسته و او کنعانیا، حتیا، حویا، فرزیا، جرجاشیا، اموریا و یوسیا ره حتماً از پیش روی شمو بر مونه.“^{۱۱} اونه، صندوق عهد خداوند تمام زمی پیش پیش شمو از دریای اردن تیر موشه.^{۱۲} پس آلی دوازده نفر ره از طایفه های اسرائیل انتخاب کنید، از هر طایفه یگ نفر.^{۱۳} و امی که قف پای های پیشوايونی که صندوق عهد خداوند، صاحب تمام زمی ره موبره د آوهای دریای اردن ایسته شنه، آوهای اردن که از باله جاری آسته بند موشه و ایسته شده رقم یگ تپه موشه.“

^{۱۴} وختیکه قوم از خیمه های خو ری شد تا از دریای اردن تیر شنه، پیشوايونی که صندوق عهد ره موبرد، پیش قوم حرکت کد.^{۱۵} پیشوايونی که صندوق عهد ره موبرد د دریای اردن رسید؛ امی که پای های پیشوايونی که صندوق عهد ره موبرد د او لب دریا ایسته شد، باوجود که دریای اردن د تمام فصل درو او

خیزی دره، ^{۱۶} آوی که از باله میمد از حرکت مند و تا فاصله غدر دور یعنی تا شار آدم که د پالوی صرتان آسته دند شد و آوی که طرف دریای مُرده مورفت، یعنی طرف دریای که د دشت آسته، کاملاً قطع شد. اوخته قوم از دریا د جایی تیر شد که روی د روی اریحا بود. ^{۱۷} و پیشوایونی که صندوق عهد خداوند ره موبرد د مینکل دریای اُردن د خشکی ایسته شد تا پگ اسرائیل د خشکی تیر شد، یعنی تا تمام قوم از دریای اُردن تیر شده خلاص شد.

دوازده سنگ یادگاری

^۱ وختیکه پگ قوم از دریای اُردن تیر شده خلاص شد، خداوند د یوشع گفت: ^۲ ”امو دوازده نفر ره که انتخاب کدی از مینکل قوم بگیر، از هر طایفه یگ نفر ^۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از منه دریای اُردن از جایی که پای های پیشوایو ایسته شده بگیرید و قد خو بُرده د امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزنید.“

^۴ پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکل بنی اسرائیل انتخاب کد کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر. ^۵ و یوشع دزوا گفت: ”د پیش صندوق خداوند، خدای خو د مینکل دریای اُردن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره د شانِه خو باله کده بُبرید، دوازده سنگ د مطابق طایفه های بنی اسرائیل، ^۶ تا امیا د مینکل شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکیچای شمو د آینده از شمو پُرسان کده موگیه: ’امی سنگا بلده شمو چی معنی دره؟‘ ^۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریای اُردن پیش روی صندوق عهد خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریای اُردن تیر موشد، آوهای دریای اُردن دُوپاره شد. پس امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ یادگار بشه.“

^۸ بنی اسرائیل امو رقم کد که یوشع امر کدد. اونا دوازده سنگ ره از منه دریای

أُرْدُن دَ مُطَابِقِ تَعْدَادِ طَايِفَه هَاي بَنِي إِسْرَائِيلِ كَرِفْت، أُمُو رَقْمِ كِه خُدَاوَنَد دَ يَوْشَعِ أَمْر كُدُد، وَ أُونَا رِه قَد خُو دَ جَايِي بُرْد كِه خَيْمِه زُدُد وَ دَ أُمُونَجِي ايشْت. ^۹ اَمْجَنَان يَوْشَعِ دَوَازْدِه سَنَگ رِه دَ مِينَكَلِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ شَيْخِ كَد، دَمَزُو جَاي كِه پَايِ هَاي پِيَشَوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ رِه مُوْبُرْد ايشْتِه شُدُد؛ وَ أُونَا تَا اِمْرُوز دَ أُونَجِي اَسْتِه.

^{۱۰} پِيَشَوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ رِه مُوْبُرْد دَ مِينَكَلِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ ايشْتِه مَنَد تَا پَگِ چِيَزَاي كِه خُدَاوَنَد دَ يَوْشَعِ أَمْر كُدُد كِه دَ قَوْمِ بُگِيَه كَامِلًا اِنْجَامِ دَدِه شُد، مُطَابِقِ پَگِ چِيَزَاي كِه مُوسَى دَ يَوْشَعِ هِدَايْتِ دَدِه بُود. پَسِ مَرْدَمِ دَ عَجَلَه تِيرِ شُد. ^{۱۱} اَمِي كِه پَگِ قَوْمِ تِيرِ شُدِه خَلَاصِ شُد، صَنَدُوقِ خُدَاوَنَدِ قَدِ پِيَشَوَايُو دَ پِيَشِ رُويِ قَوْمِ اَزِ دَرِيَا تِيرِ شُد. ^{۱۲} أَوْلَادِه رُؤْيِينِ، أَوْلَادِه جَادِ وَ نِيمِ طَايِفَه مَنَسَى مُسَلِّحِ پِيَشِ بَنِي إِسْرَائِيلِ اَزِ دَرِيَا تِيرِ شُد، أُمُو رَقْمِ كِه مُوسَى دَزُوا أَمْر كُدُد. ^{۱۳} تَقْرِيبًا چَلِ هَزَارِ نَفَرِ مُسَلِّحِ بَلَدِه جَنَگِ دَ حُضُورِ خُدَاوَنَدِ اَزِ دَرِيَا دَ دَشْتِ هَايِ أَرِيحَا تِيرِ شُد.

^{۱۴} دَ اَمَزُو رُوزِ خُدَاوَنَدِ يَوْشَعِ رِه دَ نَظَرِ پَگِ إِسْرَائِيلِ بُزُرْگِ كَد وَ أُونَا اَزِ يَوْشَعِ دَ تَمَامِ رُوزَايِ زَنَدِگِي شِي مِيْتَرَسِيْد، أُمُو رَقْمِ كِه اَزِ مُوسَى تَرَسِ مُوْخُورِد.

^{۱۵} اَوْخْتِه خُدَاوَنَدِ قَدِ يَوْشَعِ كَپِ زَدِه كُفْت: ^{۱۶} ”دَ پِيَشَوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ رِه مُوْبِرِه، أَمْر كُو كِه اَزِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ بُرِ شَنِه.“ ^{۱۷} پَسِ يَوْشَعِ دَ پِيَشَوَايُو أَمْر كَدِه كُفْت: ”اَزِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ بُرِ شَنِيد.“ ^{۱۸} وَخْتِي پِيَشَوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ خُدَاوَنَدِ رِه مُوْبُرْدِ اَزِ مِينَكَلِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ بُرِ شُد وَ قَفِ پَايَايِ پِيَشَوَايُو دَ خُشَكِي ايشْتِه شُد، أَوِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ دُوبَارِه دَ جَايِ خُو اَمَدِ وَ رَقْمِ گَاهِ أَلِي اَزِ لَبَايِ شِي سَرَرِيْزِي كَد.

^{۱۹} دَ رُوزِ دَهْمِ مَاهِ أَوَّلِ، قَوْمِ اَزِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ بُرِ شُد وَ دَ جَلْجَالِ دَ سَرْحَدِ شَرَقِي اَرِيحَا خَيْمِه زُد. ^{۲۰} وَ يَوْشَعِ أُمُو دَوَازْدِه سَنَگِ رِه كِه اَزِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ كَرِفْتِه بُود، دَ جَلْجَالِ شَيْخِ كَد ^{۲۱} وَ قَدِ بَنِي إِسْرَائِيلِ كَپِ زَدِه كُفْت: ”وَخْتِيكِه بَچِكِيچَايِ شُمُو دَ آيِنْدِه اَزِ آتِه گُونِ خُو پُرْسَانِ كَدِه بُگِيَه، ’اَمِي سَنَگَا بَلَدِه شُمُو چِي مَعْنِي دَرِه؟‘ ^{۲۲} اَوْخْتِه دَ بَچِكِيچَايِ خُو تَعْلِيمِ دَدِه بُگِيْد، ’قَوْمِ إِسْرَائِيلِ اَزِ خُشَكِي اَزِ دَرِيَايِ أُرْدُنِ

تیر شد؛^{۲۳} چون خداوند، خدای شمو آوهای دریای اُردن ره پیش روی شمو خشک کد تا وختیکه شمو تیر شدید، امو رقم که خداوند، خدای شمو دریای سُرخ ره پیش روی ازمو خشک کد تا غیتیکه مو تیر شدی.^{۲۴} او ای کار ره کد تا تمام قوم های زمی بدنه که دست خداوند قدرتمند آسته و تا شمو از خداوند، خدای خو همیشه ترس دشته بشید.

مراسم ختنه د جلال

۵ وختیکه پگ پادشایون اموریا د او طرف دریای اُردن د غرب و پگ پادشایون کنعانیا د بغل های دریای کته شنید که خداوند آوهای دریای اُردن ره پیش روی بنی اسرائیل خشک کده تا اونا ازونجی تیر شنه، اونا جرأت دل خو ره از دست دد و از ترس بنی اسرائیل دزوا دیگه روحیه نمند.

۲ د ازمو غیت خداوند د یوشع گفت: "از سنگ چقمق چاقو ها جور کو و نسل نو بنی اسرائیل ره ختنه کو." ۳ پس یوشع از سنگ چقمق چاقو ها جور کد و بنی اسرائیل ره د «جبعت هاعرلوت» ختنه کد. ۴ دلیلی که یوشع پگ ازوا ره ختنه کد، اینی بود: تمام مردای قوم، یعنی مردای جنگی که از مصر برو آمدد د راه د بیابو مرد ۵ و پگ ازوا که از مصر برو آمدد ختنه-شده بود، لیکن تمام کسای که بعد از برو آمدو از مصر د دورون سفر د بیابو تولد شد، ختنه نشدد. ۶ چون بنی اسرائیل مدت چل سال د بیابو سفر کد تا پگ قوم، یعنی پگ مردای جنگی که از مصر برو آمدد، از بین رفت، کسای که از اید خداوند نشدد. خداوند قسم خورده دزوا گفت که اونا ره نميله تا امو سرزمی ره که خداوند د بابه کلونای قسم خورد که دزوا میدیه بنگره، سرزمینی ره که از شی شیر و عسل جاری آسته. ۷ پس بچکیچای ازوا ره که خدا د جای ازوا باله کدد، یوشع ختنه کد، چون اونا ناختنه بود، چراکه اونا د راه ختنه نشدد. ۸ وختیکه ختنه شدون پگ قوم خلاص شد، اونا د جای های خو د خیمه گاه مند تا غیتیکه جور شد. ۹ بعد ازو خداوند د یوشع

گفت: «امروز ما ننگِ غلامی مصر ره از شمو دُور کُدم.» امزی خاطر امو جای تا امروز د نامِ جِجال یاد موشه.

عیدِ پِصَح دِ جِجال

^{۱۰} بنی اسرائیل د حالیکه د جِجال خیمه زدُد، عیدِ پِصَح ره د روزِ چاردهم ماه د غیتِ شام د دشت های اریحا برگزار کد. ^{۱۱} د روز بعد از عیدِ پِصَح، د امزو روز اونا از حاصلِ امزو سرزمی خورد که نان های فطیر و دانه های بریو شده بُود. ^{۱۲} و د امزو روز که اونا از حاصلِ زمی خورد «من» بند شد و بنی اسرائیل دیگه «من» ندشت. پس اونا د امزو سال از حاصلاتِ زمین کنعان خورد.

یوشع و سرکرده لشکرِ خداوند

^{۱۳} وختیکه یوشع د نزدیکِ اریحا بُود، او باله توح کد و دید که یگ مرد شمشیر لُچ د دست شی د پیشِ روی ازو ایسته شده. یوشع پیش شی رفت و ازو پرسید: «تو از جمِ ازمو آستی یا از جمِ دشمنای مو؟» ^{۱۴} او گفت: «هیچ کُدم شی، بلکه ما سرکرده لشکرِ خداوند اَستُم که امی آلی امدُم.» اوخته یوشع روی د خاک اُفتده سجده کد و دزو گفت: «بادار مه، د خدمتگار خو چیز امر مونی؟» ^{۱۵} سرکرده لشکرِ خداوند د یوشع گفت: «چپلی های خو ره از پای خو بر کو، چون د جای که تو ایسته شدی مقدس آسته.» و یوشع امو رقم کد.

سقوطِ اریحا

^{۱۶} د امزو غیت شارِ اریحا از خاطرِ بنی اسرائیل بیخی بسته شد؛ هیچ کس نمیتست بُرو بییه و هیچ کس نمیتست داخل بوره. ^۲ و خداوند د یوشع گفت: «توح کو، اریحا ره قد پادشاه و مردای جنگی شی د دستِ از تو تسلیم کدیم.»

^۳ شُمو دَ گِردِ شارِ بَگرديد، يعنى پگِ مَرْدایِ جنگى هر روز يگِ دُوره دَ گِردِ شارِ بَگرده و بَلدِه شَشِ روزِ امى کارِ ره کُنيد ^۴ و هفتِ پيشوا هفتِ شپورِ شاخِ قُوجِ ره گِرفته پيشِ پيشِ صندوقِ عهدِ بوره. دَ روزِ هفتمِ هفتِ دُوره دَ گِردِ شارِ بَگرديد و پيشوايو شپورا ره دَ صَدَا بيره؛ ^۵ و امى که صَدَاىِ شاخِ قُوجِ بلند-و-دِرازِ کشيده شُد و شُمو صَدَاىِ شپورِ ره شِنيديد، پگِ لَشکرِ دَ آوازِ بلندِ چيغِ بَزَنه؛ اوخته ديوالِ شارِ چپه شُدِه تاهِ موفته و هر نفرِ لَشکرِ مِيتنه مُستَقِيمِ داخِلِ بوره.

^۶ پس يوشعِ باچه نُونِ پيشوايو ره کُوى کد و دَزوا کُفت: ”صندوقِ عهدِ ره باله کُنيد و هفتِ پيشوا هفتِ شپورِ شاخِ قُوجِ ره گِرفته پيشِ پيشِ صندوقِ خُداوند بوره.“ ^۷ و دَ لَشکرِ کُفت: ”پيشِ بوريد و دَ گِردِ شارِ بَگرديد؛ مَرْدَاىِ مُسَلَحِ پيشِ پيشِ صندوقِ خُداوند بوره.“

^۸ وختيکه يوشعِ امى توره ره دَ قَوْمِ کُفت، اُمُو هفتِ پيشوا که هفتِ شپورِ شاخِ قُوجِ ره دَ حُضُورِ خُداوند مُوبُردِ حَرکتِ کد و شپورا ره دَ زَدو شُد و صندوقِ عهدِ خُداوند از پُشتِ ازوا ميمد. ^۹ مَرْدَاىِ مُسَلَحِ پيشِ پيشِ پيشوايونى که شپورا ره ميزد حَرکتِ کد و آخِرِ لَشکرِ از پُشتِ صندوقِ رِى شُد؛ دَ حَالِيکه اُونا مورفت، پيشوايو شپورا ره زده مورفت. ^{۱۰} دَ امزُو غَيْتِ يوشعِ دَ قَوْمِ اَمْرِ کده کُفت: ”چيغ-و-شورِ نَکُنيد و آوازِ شُمو شِنيدِه نَشْنه، حتى يگِ توره ام از دان شُمو بُرِ نَشْنه تا روزى که ما دزِ شُمو بُگِيمِ چيغِ بَزَنيد؛ اوخته چيغِ بَزَنيد!“ ^{۱۱} پس صندوقِ خُداوند ره دَ گِردِ شارِ گَشْتند و اُو يگِ دُورِ گَشْتند شُد؛ و اُونا پس دَ خيمه‌گاهِ اَمده شاو ره دَ خيمه‌گاهِ تير کد.

^{۱۲} يوشعِ صَباحِ گاهِ روزِ ديگه شى باله شُد و پيشوايو صندوقِ خُداوند ره گِرفته باله کد. ^{۱۳} و اُمُو هفتِ پيشوا که هفتِ شپورِ شاخِ قُوجِ ره پيشِ پيشِ صندوقِ خُداوند مُوبُردِ حَرکتِ کد و شپورا ره دَ زَدو شُد. مَرْدَاىِ مُسَلَحِ پيشِ پيشِ ازوا مورفت و آخِرِ لَشکرِ از پُشتِ صندوقِ خُداوند ميمد؛ دَ حَالِيکه اُونا مورفت، پيشوايو شپورا

زده مورفت. ^{۱۴} د روز دوّم ام اونا یگ دوره د گردِ شار گشت و پس د خیمه‌گاه آمد. اونا بلده شش روز امی کار ره کد.

^{۱۵} د روز هفتم د غیت روز واز شدو، اونا باله شد و د عین رقم د گردِ شار گشت، ولی هفت دوره گشت. تنها د امزو روز اونا هفت دوره د گردِ شار گشت ^{۱۶} و د دور هفتم وختیکه پیشوایو شیپورا ره د صدا اورد، یوشع د لشکر گفت: ”چیغ بزینید! چون خداوند ای شار ره دز شمو دده! ^{۱۷} شار و پگ چیزای که د منه شی آسته باید د خداوند وقف شده کاملاً نابود شنه. تنها راحاب فاحشه و پگ کسای که قد ازو د خانه شی آسته زنده بمانه، چون جاسوسای ره که مو ری کده بودی تاشه کد. ^{۱۸} هوش شمو بشه که خود ره از چیزای که بلده نابودی وقف شده دور نگاه کنید، نشنه از چیزای که بلده نابودی وقف شده، یعنی امزو چیزای حرام بگیرید و خیمه‌گاه اسرائیل ره د نابودی برابر کده د بلا گرفتار کنید. ^{۱۹} تمام طلا و نقره و ظرفای برونزی و آینی وقف خداوند آسته و باید د خزانه خداوند ایشته شنه.“

^{۲۰} پس قوم چیغ زد و شیپورا زده شد. امی که قوم صدای شیپورا ره شنید، اونا د آواز بلند چیغ زد و دیوال شار چپه شده تاه افتد؛ و قوم هر کدم شی مستقیم د شار در آمد و شار ره گرفت. ^{۲۱} اونا پگ چیزا و کسای ره که د شار بود، از مرد و خاتو، پیر و جوان گرفته تا گاو و گوسپو و الاغ پگ شی ره د دم شمشیر نابود کد.

^{۲۲} اوخته یوشع د امزو دو مرد که بلده جاسوسی امزو سرزمی رفتد، گفت: ”د خانه امزو خاتون فاحشه بورید و امو خاتو ره قد پگ کسای که دزو تعلق دره برو بیرید، امو رقم که دزو قسم خوردید.“ ^{۲۳} پس امو دو جوان جاسوس داخل رفت و راحاب ره قد آته شی، آبه شی و برارون شی و هرچیزی که دشت برو اورد، اونا امچنان پگ نزدیکانه‌های ازو ره ام برو اورد و د برون خیمه‌گاه

إِسْرَائِيلَ بَلَدَهُ اَزْوَا جَاى دَد.

^{۲۴} اوخته شار ره قد پگ چیزای که د مَنه شی بُود د آتَش سوختند، لیکن طِلا و نُقره ره قد ظرفای برونزی و آینی د خزانِه خانه خُداوند ایشْت. ^{۲۵} پس یوشع راحابِ فاحِشه ره قد خانوارِ آته شی و پگِ کسای که دزُو تعلق دشت زنده ایشْت، و او تا امروز د مینکلِ اسرائیل زندگی مونه، چُون او خبرچین های ره که یوشع بَلدِه جاسوسی د اریحا ریی کد، تاشه کد.

^{۲۶} د امزُو غَیت یوشع اونا ره قَسَم دده گُفت:

”نالت از حُضُورِ خُداوند د بِلِه کسی قرار بگیره

که باله شُده امی شارِ اریحا ره دُوباره آباد کنه؛

د قِیمَتِ جانِ باچه اولباری کسی تمام شُنه

که تادو شی ره بیلِه،

و د قِیمَتِ جانِ ریزه‌ترینِ باچه کسی تمام شُنه

که درگه های شی ره بسم ایسته کنه.“

^{۲۷} پس خُداوند قد یوشع بُود و نامِ ازو د سراسرِ امزُو سرزمی مشهور شد.

گُناهِ عَخان

^۷ بَنیِ إِسْرَائِيلَ د بارِه چیزای که بَلدِه نابُود شُدو وَقَف شُدُ خِیانت کد، چُون عَخان باچه کرمی نوسِه زبیدی کوسِه زارح از طایفه یهُودا، از چیزای که وَقَف

شُدُّدِ گِرِفْت؛ و آتِشِ قَارِ خُداوندِ دَ ضِدِ بَنِي إِسْرَائِيلِ داغِ شُد.

^۲ یوشع نفرا ره از اریحا د شارِ عای که نزدیکِ بیتِ آون د شَرَقِ بَیتِئیل آسته ریی کد و دزوا گُفت: ”بورید و د باره امزو سرزمی جاسوسی کُنید.“ پس امو نفرا رفته د باره عای جاسوسی کد. ^۳ و اونا د پیشِ یوشع پس آمده دزو گُفت: ”پگِ قومِ لازمِ نییه که بوره؛ فقط دُو یا سه هزار نفر بوره و عای ره بزنه، چراکه تعدادِ ازوا کم آسته؛ پگِ قومِ ره زحمتِ ندی که د اونجی بوره.“ ^۴ پس تقریباً سه هزار نفرِ قومِ د اونجی رفت؛ لیکن اونا از پیشِ مردای عای دوتا کد. ^۵ مردای عای تقریباً سی و شش نفر ازوا ره کُشت و اونا ره از پیشِ درگه شار تا شباریم دُمبال کده د سرشیوکی زد. قومِ جراتِ دلِ خو ره از دستِ دد و کمِ دلِ شُد.

^۶ اوخته یوشع کالای خو ره پاره کد و د پیشِ صندوقِ خُداوند تا شامِ رُوی د خاکِ اُفتد، ام او و ام ریش سفیدای اسرائیل؛ و اونا خاکِ ره د سرهایِ خو باد کد. ^۷ و یوشع گُفت: ”آه، ای خُداوند-خُدا؛ چرا ای قومِ ره از دریای اُردن تیر کدی تا مو ره د دستِ اموریا تسلیم کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشکه مو قناعت موکدی و د امزو طرفِ دریای اُردن مومندی. ^۸ یا مولا، آلی که اسرائیل از پیشِ دشمنای خو دوتا کده پشتِ دور دده، چی بگیم؟ ^۹ کنعانیا و پگِ باشنده های امزی سرزمی ای ره میسنوه و مو ره محاصره کده نام مو ره از رُوی زمی گل مونه. اوخته تو بلده نام بزرگِ خو چیز کار مونی؟“

^{۱۰} خُداوند د یوشع گُفت: ”باله شو، چرا تو ای رقمِ قدِ رُوی خو اُفتدی؟ ^{۱۱} قومِ اسرائیل گناه کده؛ اونا از احکامِ عهدِ مه که دزوا امر کدم سرپیچی کده، اونا از چیزای وقف شده گرفته، اونا دزی کده، اونا دغلی کده و امو چیزا ره د مینکل مالای خودون خو ایشه. ^{۱۲} امزی خاطرِ بنی اسرائیل نمیتنه د برابرِ دشمنای خو ایسته شنه، بلکه پشتِ دور دده از پیشِ دشمنای خو دوتا مونه، چراکه اونا خودون ره محکوم د نابودی کده. اگه چیزای ره که بلده نابود شدو وقف شده از

مینکل خو نابود نکنید، ما دیگه قد شمو نیستم. ^{۱۳} باله شو، قوم ره تقدیس کو و بگی، بلده صباح خودون ره تقدیس کنید، چون خداوند، خدای اسرائیل اینی رقم مویگه: ”آی اسرائیل، د مینکل شمو چیزای وقف شده آسته؛ شمو نمیتنید د پیش روی دشمنای خو ایسته شنید تا غیتیکه چیزای وقف شده ره از مینکل خو دور نکنید.“ ^{۱۴} پس د وخت صبح شمو د مطابق طایفه های خو پیش ببید. اوخته طایفه ره که خداوند میگیره د مطابق اولاد بابه های خو پیش بییه و اولاد بابه ره که خداوند میگیره د مطابق خانوار های خو پیش بییه و خانواری ره که خداوند میگیره مردای شی یگ یگ پیش بییه. ^{۱۵} و هر کسی که قد چیز وقف شده گرفتار شنه او باید قد دار-و-نادار خو د آتش سوختنده شنه، چراکه او از عهد خداوند سربچی کده و د مینکل اسرائیل یگ کار شرم آور انجام دده.“

^{۱۶} پس یوشع صباح گاه باله شد و اسرائیل ره د مطابق طایفه های ازوا پیش آورد و طایفه یهودا گرفته شد. ^{۱۷} یوشع اولاد بابه های یهودا ره پیش آورد و اولاد بابه زارحیا گرفته شد؛ او اولاد بابه زارحیا ره د مطابق خانواری شی پیش آورد و خانوار زیدی گرفته شد. ^{۱۸} وختیکه او مردای خانوار زیدی ره یگ یگ پیش آورد، عخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح گرفته شد.

^{۱۹} اوخته یوشع د عخان گفت: ”باچه مه، خداوند، خدای اسرائیل ره ستایش کو و د حضور شی اقرار کو و دز مه بگی که چیز کار کدی؛ از مه تاشه نکو.“ ^{۲۰} عخان د جواب یوشع گفت: ”واقعاً ما د ضد خداوند، خدای اسرائیل گناه کدیم؛ چیزی ره که ما کدیم اینی آسته: ^{۲۱} وختی ما د مینکل مالای اولجه یگ چین نوبند شنعاری ره قد دوصد مئقال نقره و یگ خشت طلا که وزن شی پنجاه مئقال بود دیدم، طمع کدم و گرفتم. اونه، امو چیزا د خیمه مه د زمی تاشه آسته و نقره ام د تی ازوا یه.“

^{۲۲} اوخته یوشع قاصدا ره ری کد و اونا دویده د خیمه رفت و دید که امو چیزا د

خیمه ازو تاشه بود و نُقره دَ تَی ازوا. ^{۲۳} اونا امو چیزا ره از خیمه گِرِفته دَ پیش یوشع و پگِ بنی اسرائیل اُورد؛ و اونا امو چیزا ره دَ حُضُورِ خُداوند اوار کد. ^{۲۴} اوخته یوشع و تمامِ بنی اسرائیل که قد ازو قتی بود عَخان کوسه زارح ره قد نُقره، چَپَن، خِشْتِ طِلا، باچه‌گون شی، دُخترِون شی، گاو‌های شی، اُلاغای شی، گوسپندوی شی، خیمه شی و پگِ دارایی شی گِرِفت و اونا ره دَ دَرّه عَخور بُرد. ^{۲۵} و یوشع دَ عَخان گُفت: ”چرا دَ بِلّه مو مُصِیبت اُوردی؟ اِمروز خُداوند دَ بِلّه خود تو مُصِیبت میره!“ اوخته پگِ اسرائیل عَخان و خانوار شی ره سنگسار کد و اونا ره دَ آتِش سوختند؛ اونا دَ بِلّه ازوا سنگ پورته کد ^{۲۶} و دَ بِلّه ازوا یگ سنگ قَلِچه کته جور کد که تا اِمروز باقی آسته. دَ امزی رقم خُداوند از شِدّتِ قار خُو تاه شِشت. امزی خاطر امو جای ره تا اِمروز دَرّه عَخور مُوگیه.

نابودی شارِ عای

۸^۱ اوخته خُداوند دَ یوشع گُفت: ”ترس نخور و وَحِشْت زده نبش. پگِ مردای جنگی ره قد خُو بگِیر و باله شُده دَ عای بورو. اینه، ما پادشاهِ عای ره قد قوم شی، شار شی و سرزمین شی دَ دِستِ از تو تسلیم کدیم. ^۲ دَ حقِ عای و پادشاهِ شی امو کار ره کُو که دَ حقِ اریحا و پادشاهِ شی کدی، لیکِن وُلجه و حیوانای شی ره بلده خودون خُو دَ عِنوانِ غَنِیمَت بگِیرید. فِکر تو بَشه که دَ پُشتِ شار یگ کَمینگاه جور کُنی.“

^۳ پس یوشع و پگِ مردای جنگی باله شُد که دَ خِلافِ عای بوره. یوشع سی هزار نفر مردای دلیر-و-قوی ره اِنْتِخاب کده اونا ره دَ غَیتِ شاو ری کد ^۴ و دَزوا اَمَر کده گُفت: ”شُمو دَ پُشتِ شار کَمین بگِیرید و از پُشتِ شار غَدر دُور نروید و پگِ شُمو آماده بشید. ^۵ ما و پگِ قوم که قد ازمه آسته دَ نزدیکِ شار مییی و غَیتیکه اونا رقمِ دَفِعه اوّل دَ خِلافِ مو بُرو اَمَد، مو از پیشِ ازوا دُوتا مونی. ^۶ اوخته اونا از دُمال مو مییه و تا غَیتیکه مو اونا ره از شار دُور نکنی ایسته نَمُوشی، چُون

اونا قد خود خو موگيه، 'رقم دفعه اول از پيش مو دوتا مونه.' د حين كه مو از پيش ازوا دوتا موني، ^۷ شمو از كمينگاه باله شده شار ره تصرف كنيد، چون خداوند، خدای شمو او ره د دست از شمو ميديه. ^۸ و غيتيكه شار ره گرفتيد، او ره د آتش در بديد. شمو بايد د مطابق امر خداوند عمل كنيد. اينه، ای ره ما دز شمو امر كدم. ^۹ پس يوشع اونا ره ربي كد و اونا د كمينگاه رفته د مينكل بيتئيل و عاي، د طرف غرب عاي جاي-د-جاي شد؛ ليكن يوشع امو شاو ره د مينكل قوم د خيمه گاه تير كد.

^{۱۰} يوشع صباح گاه باله شده قوم ره آماده كد و قد ريش سفيدای اسرائيل پيش پيش قوم سون عاي ربي شد. ^{۱۱} پگ مردای جنگي كه قد ازو بود حرکت كده پيش رفت و د پيش روی شار رسيد و د طرف شمال عاي خيمه زد كه د مينكل ازوا و عاي يگ تنگي بود. ^{۱۲} يوشع تقريباً پنج هزار نفر ره گرفته د مينكل بيتئيل و عاي د طرف غرب شار د كمينگاه جاي-د-جاي كد. ^{۱۳} پس اونا مردای جنگي ره جاي-د-جاي كد، دسته اصلی د شمال شار بود و كسای كه د كمينگاه بود د غرب شار؛ و يوشع امو شاو ره د منه دره تير كد.

^{۱۴} وختي پادشاه عاي ای ره ديد، او و پگ قوم شی د عجله صباح گاه باله شد و مردای شار د جنگ بني اسرائيل د جاي معين كه روی د روی دشت بود، رفت؛ ليكن او نميدنست كه د پشت شار د خلاف ازو يگ دسته د كمين شسته. ^{۱۵} يوشع و پگ اسرائيل رقمی رفتار كد كه از پيش ازوا شكست خورده بشه و طرف بيابو دوتا كد. ^{۱۶} پس تمام مردای كه د شار بود كوی شد تا اونا ره د مبال كنه؛ و اونا يوشع ره د مبال كده از شار دور شد. ^{۱۷} د عاي و بيتئيل هيچ مرد باقی نماند، چراكه اونا پگ شی از پشت بني اسرائيل رفت؛ اونا درگه های شار ره واز ايله كد و د مبال بني اسرائيل رفت.

^{۱۸} د امزو غيت خداوند د يوشع گفت: "نيزه ره كه د دست تو آسته سون عاي

دِرَاز کُو، چُون شَار رِه دَ دِسْت اَز تُو مِیْدِیْم. “ پَس یوْشِع نِیْزِه رِه کِه دَ دِسْت شِی
بُود سُونِ شَارِ عَای دِرَاز کِد. ^{۱۹} اَمی کِه اُو دِسْت خُو رِه دِرَاز کِد، کَسَای کِه دَ
کَمِیْنِگَاه بُود دَ زُوْدی اَز جَای خُو بَالِه شُد و دَوِیْدِه دَ شَار دَاخِل شُد. اُونَا شَار رِه
گِرِفْت و اُو رِه دَ عَجَلِه دَ آتِش سوخْتَنَد.

^{۲۰} وختی مَرْدَای عَای پُشتِ سر خُو توخ کِد، اُونَا دِیْد کِه دُوْدِ شَار سُونِ آسْمُو بَالِه
موره و دَزُوا رَاه نَمَنَد کِه اِی سُو یَا اُو سُو دُوْتَا کَنِه، چُون مَرْدَای کِه سُونِ بِیَابُو
دُوْتَا مُوکِد پَس دَوْر خورده دَ بِلِه دُمبَال کُنِنْدِه هَا اَمَد. ^{۲۱} اَرْمِ، اَمی کِه یوْشِع و
پَگِ اِسْرَائِیل دِیْد کِه نَفْرَای کَمِیْنِگَاه شَار رِه گِرِفْتِه و دُوْدِ شَار بَالِه موره، اُونَا پَس
دَوْر خورده مَرْدَای عَای رِه زَد. ^{۲۲} و نَفْرَای کَمِیْنِگَاه اَم اَز شَار بُر شُدِه دَ بِلِه اَزُوا
اَمَد و اُونَا دَ مِیْنِکَلِ مَرْدَای اِسْرَائِیل گِیْر مَنَد؛ بَنی اِسْرَائِیل یَگِ تَعْدَادِ شِی دَ یَگِ
طَرَفِ اَزُوا و یَگِ تَعْدَادِ شِی دَ دِیْگِه طَرَفِ اَزُوا بُود و اُونَا رِه مُوکُشت، دَ اَنْدَازِه کِه
هیچ کَس اَزُوا باقی نَمَنَد و دُوْتَا نَتِنِست. ^{۲۳} مَگَم پادشاهِ عَای رِه زِنْدِه گِرِفْت و اُو
رِه دَ پِیشِ یوْشِع اُورِد.

^{۲۴} وختی مَرْدَای اِسْرَائِیل اَز کُشتونِ تَمَامِ باشِنْدِه هَای عَای دَ دَشت و بِیَابُو دَ جَایی
کِه اُونَا رِه دُمبَال مُوکِد خَلَاصِ شُد و پَگِ اَزُوا رِه اَز دَمِ شَمَشِیر تِیر کِد، اوخته
تَمَامِ مَرْدَای اِسْرَائِیل دَوْر خورده دَ عَای رِفْت و اُو رِه قَدِ دَمِ شَمَشِیر زَد. ^{۲۵} تَمَامِ
کَسَای کِه دَ اَمْرُو رُوْز کُشته شُدِه اُفْتَد، مَرْد و خَاْتُو دَوَازْدِه هَزَار نَفْر بُود، پَگِ
مَرْدُمِ عَای اَمِیْقَسِ بُود. ^{۲۶} چُون یوْشِع دِسْتِ خُو رِه کِه نِیْزِه رِه قَدِ شِی دِرَاز کُد
پَس کَشِ نَکَد تا وختیکِه پَگِ باشِنْدِه هَای عَای رِه کَامِلاً نَابُود کِد. ^{۲۷} لِیْکِن چَارِپَايَا
و وُلْجِه اَمْرُو شَار رِه بَنی اِسْرَائِیل بَلْدِه خُو دَ عِنْوَانِ غَنِیْمَتِ گِرِفْت، مُطَابِقِ تَوْرِه
خُداوند کِه دَ یوْشِع اَمْر کُد. ^{۲۸} پَس یوْشِعِ عَای رِه سوخْتَنَد و اُو رِه بَلْدِه هَمِیْشِه
یَگِ تِپِه خَرَابِه جَوْر کِد کِه تا اِمْرُوْز باقی اَسْتِه. ^{۲۹} و پادشاهِ عَای رِه دَ دَارِ اَوْرُو کِد
کِه تا شَامِ دَ اَمُوْنَجی مَنَد؛ و دَ غَیْتِ اَفْتُو شِشْتُو، یوْشِعِ اَمْر کِد کِه جَسَدِ اَزُو رِه اَز
دَارِ تَاهِ بَیْرِه و دَ پِیشِ دَرِگِه شَار پورْتِه کَنِه. اُونَا اَمُو رَقْمِ کِد و دَ بِلِه اَزُو یَگِ

سنگ قلچہ کٹہ جور کد که تا امروز باقی آسته.

عهد نو د کوه عیبال

^{۳۰} اوخته یوشع د کوه عیبال بلده خداوند، خدای اسرائیل یگ قربانگاه آباد کد،
^{۳۱} امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د بنی اسرائیل امر کدد. او ره امو رقم آباد
کد که د کتاب تورات موسی نوشته شده: ”یگ قربانگاه از سنگای تراش نشده
آباد کنید که اوزار آینی د بله شی استعمال نشده بشه.“ و اونا د بله ازو قربانی
های سوختنی و قربانی های سلامتی د خداوند تقدیم کد. ^{۳۲} و د امونجی یوشع
شریعت ره که موسی نوشته کدد د حضور بنی اسرائیل د بله سنگا نوشته کد.
^{۳۳} پگ اسرائیل قد ریش سفیدا، رهبر و قاضی های ازوا د هر دو طرف صندوق
پیش روی لویای پیشوا که صندوق عهد خداوند ره مؤبرد ایسته شد، ام بیگنه گو
و ام اسرائیلی های اصلی، نیم ازوا پیش روی کوه جرزیم ایسته شد و نیم ازوا
پیش روی کوه عیبال، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د اول امر کدد تا اونا
قوم اسرائیل ره برکت بدیه. ^{۳۴} بعد ازو یوشع تمام تورای شریعت ره خاند، ام
برکت ها و ام نالت ها ره، امو رقم که د کتاب تورات نوشته یه. ^{۳۵} تمام احکامی
ره که موسی امر کدد، یوشع د حضور پگ جماعت اسرائیل خاند، یگ حرف
شی ره ام ایله نکد؛ خاتونو، بچکیچا و بیگنه گونی که د مینکل ازوا زندگی مؤکد
شینید.

حیله و مکر مردم جبعون

^۹ وختی پگ پادشایون ای طرف دریای اردن که د کوهستو، د تپه ها و د تمام
بغل های دریای کٹه تا روی د روی لبنان زندگی مؤکد، یعنی پادشایون حتیا،
اموریا، کنعانیا، فرزیا، حویا و یبوسیا ای خبر ره شینید، ^۲ اونا یگجای جم شد تا
قد یوشع و لشکر اسرائیل جنگ کنه.

^۳ مگم باشنده های جبعون وختی شنید که یوشع دَ حق اریحا و عای چیز کار
 کده، ^۴ اونا دَ حیلَه-و- مکر رفتار کد و چند نفر ازوا خود ره مثل قاصدا جور
 کده بوجی های کهنه ره دَ بله الأغ های خو اندخت و مشک های شراب ره که
 کهنه و پاره و پینه شُد، گرفت، ^۵ و گوشره های کنده و پینه شُده ره دَ پای های
 خو کد و کالاهای کهنه پوشید؛ تمام نان راه ازوا خشک و پوپنک زده بود. ^۶ اونا
 پیش یوشع دَ جلجال دَ خیمه‌گاه آمد و دزو و مردای اسرائیل گفت: ”مو از یگ
 سرزمین دور آمدی، پس آلی قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^۷ لیکن مردای اسرائیل دَ
 حویای جبعونی گفت: ”امکان دره که شمو دَ نزدیک مو زندگی کنید؛ پس مو
 چطور میتنی قد شمو عهد بسته کنی؟“ ^۸ اونا دَ یوشع گفت: ”مو خدمتگاری تو
 آستی.“ یوشع دزوا گفت: ”شمو کی آستید و از کجا آمدید؟“ ^۹ اونا دز شی گفت:
 ”مو خدمتگاری تو بخاطر نام خداوند، خدای تو از یگ سرزمین غدر دور
 آمدی، چون مو آوازه ازو و هر چیزی ره که او دَ مصر انجام دد، شنیدی ^{۱۰} و ام
 دَ باره تمام چیزای که او دَ حق دُو پادشاه اموریا که دَ او طرف دریای اردن بود
 کد، یعنی دَ حق سیحون پادشاه حشبون و عوج پادشاه باشان که دَ عشتاروت
 زندگی موکد. ^{۱۱} امزی خاطر ریش سفیدای مو و پگ باشنده های سرزمین مو دز
 مو گفت: ’نان راه بلده سفر خو بگیرید و دَ دم راه ازوا رفته دزوا بگید،’ مو
 خدمتگاری شمو آستی، پس قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^{۱۲} اینی نان مو آسته که دَ
 روز آمدو گرم-و- داغ از خانه های خو بلده نان راه گرفتی تا پیش ازشمو بییی،
 مگم آلی توخ کنید که خشک و پوپنک زده شده. ^{۱۳} و امی مشکای شراب ره که پُر
 کدی ام بیخی نو بود و آلی بنگرید که پاره شُده؛ و امی کالاه و گوشره های مو
 ام بخاطر سفر دور-و- دراز کهنه شُده.“ ^{۱۴} اوخته مردای اسرائیل از نان راه ازوا
 گرفته آزمایش کد و دزی باره از خداوند مشوره نگرفت. ^{۱۵} و یوشع قد ازوا صلح
 کده عهد بسته کد که اونا ره زنده میله و رهبرای جماعت بلده ازوا قسم خورد.

^{۱۶} لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو قد ازوا، بنی اسرائیل شنید که اونا دَ نزدیک
 و دَ گرد-و- بر ازوا زندگی مونه. ^{۱۷} پس بنی اسرائیل حرکت کد و دَ روز سوم دَ

شارای ازوا رسید که شارای ازوا جبعون، کفیره، بیروت و قریت۔ یعاریم بود.
 ۱۸ مگم بنی اسرائیل اونا ره نَزَد، چراکه رهبرای جماعت بلده ازوا د خُداوند،
 خُداي اسرائیل قَسَم خوردد. اوخته پگ جماعت د بله رهبرای نِق نِق کد، ۱۹ لیکن
 پگ رهبرای د تمام جماعت کُفت: ”مو بلده ازوا د خُداوند، خُداي اسرائیل قَسَم
 خوردی، پس آلی نَمیتنی که د بله ازوا دِست باله کنی. ۲۰ د حق ازوا اینی کار ره
 مونی: مو اونا ره زنده میلی تا بخاطر قَسَمی که دَزوا خوردی، غَضَبِ خُداوند د
 بله مو نیه.“ ۲۱ و رهبرای دَزوا کُفت: ”اونا ره زنده بیلید.“ پس اونا بلده پگ جماعت
 چیو میدهگر و سَقو شد، امو رقم که رهبرای دَزوا کُفتد.

۲۲ یوشع اونا ره کوی کد و دَزوا کُفت: ”چرا مو ره بازی ددید و کُفتید، مو از
 شمو غدر دُور آستی، د حالیکه د گرد۔ و۔ بر مو زندگی مونیید؟ ۲۳ پس آلی شمو
 نالت شدید و از جم شمو همیشه غلاما، چیو میدهگرا و سَقو ها بلده خانه خُداي
 مو مقرر موشه.“ ۲۴ اونا د جواب یوشع کُفت: ”ازی که د خدمتگاری تو بطور
 واضح خبر رسید که خُداوند، خُداي تو د خدمتگار خو موسی امر کد که پگ
 امزی سرزمی ره دز شمو بدیه و شمو تمام باشنده های امزی سرزمی ره از پیش
 روی خو نابود کنید، مو از خاطر جان های خو از شمو غدر ترس خوردی و امی
 کار ره کدی. ۲۵ و آلی اینه، مو د دستای تو آستی؛ هر کاری که د نظر تو خوب و
 دُرست معلوم موشه د حق مو انجام بدی.“

۲۶ پس او د حق ازوا اینی کار ره کد: او اونا ره از دست بنی اسرائیل خلاص کد
 و اونا جبعونیا ره نکشت. ۲۷ مگم یوشع د امزو روز اونا ره بلده جماعت و
 قربانگاه خُداوند د هر جایی که او انتخاب کد، چیو میدهگر و سَقو مقرر کد که تا
 امروز ادامه دره.

آفتو د جای خو ایسته موشه

۱۰ وختیکه ادونی صدق پادشاه اورشلیم شنید که یوشع عای ره گرفته و او ره کاملاً تباه کده و کاری ره که د حق اریحا و پادشاه شی کدد، امو کار ره د حق عای و پادشاه شی ام کده و باشنده های جبعون قد اسرائیل صلح کده و د مینکل ازوا زندگی مونه،^۲ او غدر ترس خورد، چراکه جبعون یگ شار کته و مثل یکی از شارای شاهانه بود؛ او از عای کده کته تر بود و پگ مردای شی ام دلیر- و- جنگی.^۳ پس ادونی صدق پادشاه اورشلیم د هوهام پادشاه حبرون، پرام پادشاه یرموت، یافیع پادشاه لاییش و دبیر پادشاه عگلون پیغام ری کده گفت: ^۴ ”د دیر ازمه بیید و مره کومک کنید تا د بله جبعون حمله کنی، چراکه او قد یوشع و بنی اسرائیل صلح کده.“^۵ اوخته امو پنج پادشاه اموریا، یعنی پادشاه اورشلیم، پادشاه حبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لاییش و پادشاه عگلون قوای خو ره یگجای کد و قد تمام لشکر خو سربله رفته روی د روی جبعون خیمه زد و قد ازو جنگ کد.

۶ د امزو غیت مردم جبعون د یوشع که د جلال د خیمه گاه بود، پیغام ری کده گفت: ”خدمتگاری خو ره ایله نکو؛ د زودی پیش مو آمده مو ره نجات بدی و دز مو کومک کو، چون پگ پادشایون اموریا که د کوهستو زندگی مونه، د خلاف مو جم شده.“^۷ پس یوشع از جلال سربله رفت و تمام مردای جنگی که د مینکل ازوا پگ مردای دلیر ام بود، قد ازو قتی رفت.^۸ و خداوند د یوشع گفت: ”ازوا ترس نخور، چون ما اونا ره د دست از تو تسلیم کدیم؛ هیچ کدم ازوا د برابر تو ایسته شده نمیتنه.“^۹ پس یوشع از جلال تمام شاو راه رفت و بی خبر د بله ازوا حمله کد.^{۱۰} و خداوند اونا ره د پیش اسرائیل د سردرگمی اندخت و اسرائیلیا اونا ره د جبعون قد کشتار غدر کته کشت؛ و اونا ره د راه گردنه بیت- حورون د مبال کده تا عزبکه و مقیده کشتار کد.^{۱۱} د غیتیکه اونا از پیش اسرائیل دوتا موکد و د سرشیوکی بیت- حورون بود، خداوند تا عزبکه از آسمو د بله ازوا

زاله های کتّه بارند و اونا مُرد. تعدادِ کسای که دَ وسیله زاله مُرد، از تعدادِ کسای که دَ وسیله شمشیرِ بنی اسرائیل کُشته شد کَلوتر بُود.

^{۱۲} دَ امزُو روز که خُداوند اَموریا ره دَ بنی اسرائیل تسلیم کد، یوشع قد خُداوند دَ حُضُورِ بنی اسرائیل گپ زده گُفت:

”آی آفتو دَ بله جبعون ایسته شو،

و آی ماهتو دَ بله درّه ایلون.“

^{۱۳} پس آفتو ایسته شد

و ماهتو از حرکت مند

تا قوم از دشمنای خو انتقام گرفت.

آیا امی دَ کتابِ یاشر نوشته نییه که آفتو دَ مینکل آسمو ایسته شد و دمزُو روز عَجَله نکد که بِشینه؟ ^{۱۴} رقم امزُو روز اَلّی پیش ازو و بعد ازو رُخ نَدده که خُداوند دَ آوازِ انسان گوش بدیه، چُون خُداوند بلده اسرائیل جنگ مُوکد.

^{۱۵} بعد ازو یوشع قد پگ لشکرِ اسرائیل پس دَ جَلجال دَ خیمه‌گاه آمد.

کُشتونِ پنج پادشاه

^{۱۶} دَ امزُو غیت امو پنج پادشاهِ اَموریا دوتا کده خودون ره دَ مَقیده دَ یگ غار تاشه کد؛ ^{۱۷} و دَ یوشع خبر دده شد که: ”امو پنج پادشاه پیدا شده و اونا دَ مَقیده دَ یگ غار تاشه آسته.“ ^{۱۸} یوشع گُفت: ”سنگای کتّه ره دَ دانِ غار لول بدید و نفرا ره مقرر کنید که دَ بله ازوا پیره کنه؛ ^{۱۹} لیکن خودون شمو دَ اونجی نشنید، بلکه دشمنای خو ره دُمبال کنید و از پُشت دَ بله ازوا حمله کنید. اونا ره نیلید که دَ

شارای خُو داخل شُنه، چُون خُداوند، خُدای شُمو اونا ره د دِسْت از شُمو تسلیم کده.“^{۲۰} وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کُشتون ازوا قد کُشتارِ غدر کُته خلاص شد و اونا از بین رفت، باقی منده های ازوا که زنده مند د شارای دیوال دار داخل شد.^{۲۱} اوخته پگ قوم صحیح-و-سلامت د پیش یوشع د خیمه گاه د مقیده پس آمد و هیچ کس جرأت نکد که د خلاف بنی اسرائیل زبون خُو ره شور بدیه.

^{۲۲} بعد ازو یوشع گفت: ”دان غار ره واز کنید و امو پنج پادشاه ره از غار بر کده پیش ازمه بیرید.“^{۲۳} پس اونا امو رقم کد و امو پنج پادشاه، یعنی پادشاه اورشلیم، پادشاه حبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لاخلیش و پادشاه عگلون ره از غار بر کده د پیش ازو آورد.^{۲۴} وختی پادشایو ره بر کده پیش یوشع آورد، یوشع پگ مردای اسرائیل ره کوی کد و د قومندانای مردای جنگی که قد ازو رفتد، گفت: ”پیش بیید و پای های خُو ره د بله گردونای امزی پادشایو بیید.“ پس اونا پیش آمد و پای های خُو ره د بله گردونای ازوا ایشست.^{۲۵} و یوشع دزوا گفت: ”ترس نخورید و وحشت زده نبشید، بلکه قوی و دلیر بشید، چُون خُداوند قد پگ دشمنای شُمو که قد ازوا جنگ مَونید، امی کار ره مونه.“^{۲۶} بعد ازو یوشع اونا ره زده کُشت و د پنج برخت اوزو کد که جسدای ازوا تا شام د برختا اوزو مند.^{۲۷} د غیت آفتو شستو یوشع امر کد که جسدای ازوا ره از برختا تاه کُنه؛ اونا امو رقم کد و اونا ره د امزو غار پورته کد که د اونجی تاشه شدد و سنگای کُته ره د دان غار لول دد که تا امروز باقی آسته.

^{۲۸} د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد. او پگ نفرای ره که د منه شی بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه ایشست. او د حق پادشاه مقیده امو کار ره کد که د حق پادشاه اریحا کدد.

تصرف کدون دیگه شارای اموریا

^{۲۹} اوخته یوشع قد پگ اسرائیل از مقیده حرکت کده د لبنه رفت و قد لبنه جنگ کد. ^{۳۰} خداوند لبنه ره ام قد پادشاه شی د دست اسرائیل تسلیم کد و یوشع شار و تمام کسای ره که د منه شی بود قد دم شمشیر زد و هیچ کس ره باقی نه ایشنت. او د حق پادشاه شی امو کار ره کد که د حق پادشاه اریحا کدد.

^{۳۱} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از لبنه حرکت کده د لاخیش رفت و روی د روی شی خیمه زده قد شی جنگ کد. ^{۳۲} خداوند لاخیش ره د دست اسرائیل تسلیم کد و یوشع او ره د روز دوّم تصرف کد و شار و پگ کسای ره که د منه شی بود قد دم شمشیر زد، امو رقم که د حق لبنه کدد. ^{۳۳} دمزو غیت هورام پادشاه جازر د کومک لاخیش امدد، مگم یوشع او و قوم شی ره ام زد، د اندازه که یگ نفر ازوا ره باقی نه ایشنت.

^{۳۴} از لاخیش یوشع قد پگ اسرائیل حرکت کده د عگلون رفت و روی د روی شی خیمه زده قد ازو جنگ کد ^{۳۵} و د امزو روز او ره گرفت. اونا شار ره قد دم شمشیر زد و پگ کسای ره که د منه شی بود د امزو روز کاملاً نابود کد، امو رقم که د حق لاخیش کدد.

^{۳۶} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از عگلون سربله د حبرون رفت و قد ازو جنگ کده ^{۳۷} او ره گرفت و او ره قد پادشاه شی، شارای شی و پگ کسای که د منه ازو بود قد دم شمشیر زد؛ او هیچ کس ره باقی نه ایشنت، امو رقم که د حق عگلون کد و او ره قد پگ کسای که د منه ازو بود، کاملاً نابود کد.

^{۳۸} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس دور خورده د دبیر امد و قد ازو جنگ کد ^{۳۹} و او ره قد پادشاه و پگ شارای شی گرفت. او اونا ره قد دم شمشیر زد و تمام کسای ره که د منه ازو بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه ایشنت. امو کار ره که د حق حبرون و د حق لبنه و پادشاه شی کدد، امو کار ره د حق دبیر و پادشاه شی کد.

۴۰ پس یوشع تمام امزو سرزمی، یعنی کوهستو، جنوب، تپه ها، دامنه ها و پادشایون ازوا ره شکست دد. او هیچ کس ره باقی نه‌ایشته و پگ زنده‌جانا ره کاملاً نابود کد، امو رقم که خداوند، خدای اسرائیل امر کدد. ۴۱ یوشع اونا ره از قادهش برنیع تا غزه و د تمام سرزمین جوشن تا جبعون شکست دد. ۴۲ یوشع پگ امزو پادشایو و سرزمین ازوا ره د یگ زمان تصرف کد، چراکه خداوند، خدای اسرائیل بلده اسرائیل جنگ کد. ۴۳ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس د جلال د خیمه‌گاه آمد.

شکست پادشایون شمال

۱۱ وختی یابین پادشاه حاصور ای چیزا ره شنید، او د یویاب پادشاه مادون و د پادشاه شمرون و د پادشاه اخشاف پیغام ری کد، ۲ امچنان د پادشایونی که د کوهستون شمالی، د دشت د جنوب کنروت، د تپه ها و د نافوت-دور د غرب بود ۳ و د کنعانیا د شرق و غرب، د اموریا، د حتیا، د فرزیا، د یوسیا د کوهستو و د حویای تی حرمون د سرزمین مصفه. ۴ اوخته اونا قد پگ لشکرای خو که نفرای کلو بود و تعداد ازوا رقم ریگ دریا بود، قد اسپ ها و گاڈی های کلو بر شده آمد. ۵ پگ امزی پادشایو لشکرای خو ره یگجای کد و آمده د نزدیک آوهای میروم خیمه زد تا قد اسرائیل جنگ کنه.

۶ اوخته خداوند د یوشع گفت: ”ازوا ترس نخور، چون صباح د امزی غیت پگ ازوا ره کشته-شده د اسرائیل تسلیم مونم. شمو باید سنگیر پای اسپ های ازوا ره مونٹی کنید و گاڈی های جنگی ازوا ره د آتش در بدید.“

۷ پس یوشع قد پگ مردای جنگی د خلاف ازوا د نزدیک آوهای میروم آمد و د بله ازوا هجوم آورد؛ ۸ و خداوند اونا ره د دست اسرائیل تسلیم کد، د دست کسای که اونا ره زد و تا صیدون بزرگ و مسرفوت‌مایم و تا شرق دره مصفه د مبال

کد. بَنی إِسْرَائِیل اُونَا رِه تَا وِخْتی زَد کِه هِیچ کُدَم اَزْوَا بَاقی نَمَند. ^۹ و یوشع دَ حَق اَزْوَا اَمُو کَار رِه کد کِه خُداوند دَزُو اَمَر کُدُ: اُو سِنِگِیرِ پَای اَسپ هَای اَزْوَا رِه مُونْتی کد و گَاڈی هَای جَنگی اَزْوَا رِه دَ آتِش دَر دَد.

^{۱۰} اوخته یوشع پس دَور خورد و حاصور رِه گِرِفْتِه پادشاهِ شی رِه قَد دَم شمشیر زَد، چُون حاصور دَ اَمزُو غِیْت سَرِ پَگِ اَمزُو مَمَلکَتِ هَا بُوَد. ^{۱۱} و اُونَا پَگِ کَسَای رِه کِه دَ مَنِه شَار بُوَد قَد دَم شمشیر زَدِه کَامِلاً نَابُود کد و هِیچ زِنْدِه جَان بَاقی نَمَند؛ و یوشع حاصور رِه دَ آتِش دَر دَد.

^{۱۲} یوشع پَگِ شَارِای اَمزُو پادشایو رِه قَد تَمَامِ پادشایونِ اَزْوَا گِرِفْت و اُونَا رِه قَد دَم شمشیر زَدِه کَامِلاً نَابُود کد، اَمُو رَقَم کِه مُوسَى خِدْمَتگَارِ خُداوند اَمَر کُدُ. ^{۱۳} مَگَمِ إِسْرَائِیل شَارِای رِه کِه دَ تِپِه هَا قَرَار دَشْت دَر نَدَد، بَغِیر اَز حاصور کِه یوشع اُو رِه سُوخْتَنَد. ^{۱۴} بَنی إِسْرَائِیل پَگِ وُلْجِه اَمزُو شَارَا رِه قَد چَارِپَایِی اَزْوَا بَلَدِه خُو دَ عِنْوَانِ غَنِیْمَتِ گِرِفْت، لَیکن تَمَامِ نَفْرَایِی اَزْوَا رِه قَد دَم شمشیر زَدِه کَامِلاً نَابُود کد و هِیچ زِنْدِه جَان رِه بَاقی نَه اِیشت. ^{۱۵} اَمُو رَقَم کِه خُداوند دَ خِدْمَتگَارِ خُو مُوسَى اَمَر کُدُ، اَمُو رَقَمِ مُوسَى دَ یوشعِ اَمَر کد و یوشعِ اَمُو کَار رِه اِنجَام دَد؛ اُو اَز پَگِ چِیزَایِی کِه خُداوند دَ مُوسَى اَمَر کُدُ، هِیچ چِیزِ شی رِه نَا اِنجَام دَدِه نَه اِیشت.

^{۱۶} پس یوشع تَمَامِ اَمزُو سِرْزَمی رِه تَصْرُفِ کد: کوهستو، تَمَامِ جَنُوبِ، پَگِ سِرْزَمِینِ جَوْشَن، تِپِه هَای غَرَبی، دَشْت، کوهستونِ إِسْرَائِیل و تِپِه هَای شی ^{۱۷} و اَز کوهِ حَالِقِ کِه سُونِ سَعِیرِ بَالِه موره تَا بَعْلجَاد کِه دَ دَرِه لِبْنَانِ تَیلُونِ کوهِ حِرْمونِ اَسْتِه. اُو تَمَامِ پادشایونِ اَزْوَا رِه گِرِفْت و اُونَا رِه زَدِه کُشت. ^{۱۸} یوشع رِوزَایِی کَلُو قَد اَمزِی پادشایو جَنگِ کد. ^{۱۹} هِیچ کُدَمِ اَمزُو شَارَا قَد بَنی إِسْرَائِیل صُلْحِ نَکد، بَغِیر اَز حَوِیَایِی کِه بَاشِنْدِه هَای جِبعونِ بُوَد؛ پَگِ اَزْوَا دَ جَنگِ گِرِفْتِه شُد؛ ^{۲۰} چُون اِی کَارِ خُداوند بُوَد، چِرَاکِه اُو دِلِ هَای اَزْوَا رِه سَخْت کد تَا اُونَا دَ خِلَافِ إِسْرَائِیل دَ

جنگ بیه و بنی اسرائیل اونا ره کاملاً نابود کنه و د بَلِه ازوا رَحْم نَشْنَه، بَلْکِه اونا از بِن بُرده شْنَه، اَمُو رَقْم که خُداوند د مُوسى امر کُدد.

^{۲۱} د اَمزُو غَيْت يوشع اَمده عَناقيا ره از کوهستون حبرون، دبیر، و عَناب و از پگ کوهستون يهودا و تمام کوهستون اسرائیل از بِن بُرد. يوشع اونا ره قد شارای ازوا کاملاً نابود کد. ^{۲۲} از عَناقيا هيچ کس د سرزمين بنی اسرائیل باقی نَمند، مگم د غَزَه، جَت و اَشُدود يگون ازوا باقی مند. ^{۲۳} پس يوشع پگ اَمزُو سرزمی ره د مُطابِق چيزی که خُداوند د مُوسى کُفتد، گِرِفت؛ و يوشع اُو ره د مُطابِق تقسيماتِ طايفه های ازوا د عنوانِ مُلکيتِ بَلده ازوا دد. و سرزمی از جنگ آرام شد.

پادشایونی که از موسی شکست خورد

۱۲ ^۱ اینمیا پادشایون اَمزُو سرزمی آسته که بنی اسرائیل زد و سرزمين ازوا ره د طرفِ شرقِ دریای اُردُن از دَرِه اَرنون تا کوهِ حرمون قد پگِ عَرَبِه شرقی تَصَرُف کد:

^۲ سیحون پادشاهِ آموریا که د حشبون زندگی مُوکد. حُکمرانی ازوا از عَرَوَعیر که د بَغْلِ دَرِه اَرنون آسته و تا مینکلِ دَرِه و نِیمِ جِلعاد و تا دَرِه يَبوق که سرحدِ عمونیا آسته، اِدامه دشت. ^۳ اُو اَمچنان د بَلِه دشتِ شرقِ دریاچه اُردُن تا دریای کِنروت و سُون بَیت-یشیموت تا دریای مُرده، یعنی دریای که د دشتِ آسته، و طرفِ جَنُوب تا تَينه حَصِه دامون پیسگه حُکمرانی مُوکد.

^۴ و عوج پادشاهِ باشان که یکی از باقی مَنده های رِفائیا بُود و د عَشْتاروت و اِدْرَعی زندگی مُوکد؛ ^۵ اُو د بَلِه کوهِ حرمون، سَلخه و پگِ باشان تا سرزمين جِشُوریا و مَعکيا و نِیمِ جِلعاد و تا سرحدِ سیحون پادشاهِ حشبون حُکمرانی

مُوكِد. ٦ مُوسَى خِدْمَتِگارِ خُداوند و بَنى إِسْرَائِيلِ اُونَا رِه زَد؛ و مُوسَى
خِدْمَتِگارِ خُداوند سِرزْمينِ ازوا رِه د رَثْوِينِيا، جاديا و نيمِ طايْفِه مَنَسى د
عِنوانِ مُلْكيتِ دَد.

پادشايونى كه از يوشع شِكست خورد

٧ يوشع و بَنى إِسْرَائِيلِ پادشايونِ سِرزْمينِ طَرَفِ غَرَبِ دريائى اُردُن رِه زَد، كه از
بَعْلِ جادِ دَرِه لِبْنانِ تا كوهِ حَالِقِ كه سُونِ سَعيرِ باله موره، جايِ بُوَد و باشِ ازوا
بُوَد. و يوشعِ سِرزْمينِ ازوا رِه د طايْفِه هاى إِسْرَائِيلِ د مُطابِقِ تَقْسيماتِ ازوا د
عِنوانِ مُلْكيتِ دَد. ٨ اُمُو سِرزْمى شامِلِ كوهِستو، تِپه ها، دَشْت، دامنه ها، بيابو،
جَنوبِ و سِرزْمينِ حِتيا، اَموريا، كِنَعانيا، فِرزِيا، حِويا و يَبُوسِيا مَوْشُد. نامِ هاى
امزُو پادشايو اينيا بُوَد:

٩ پادشاهِ اَرِحا، يگ؛

پادشاهِ عاى كه د پالوى بَيْتِئيلِ اَسْتِه، يگ؛

١٠ پادشاهِ اورشليم، يگ؛

پادشاهِ حِبْرُون، يگ؛

١١ پادشاهِ يَرْمُوت، يگ؛

پادشاهِ لاخيش، يگ؛

١٢ پادشاهِ عِگْلون، يگ؛

پادشاهِ جازر، يگ؛

١٣ پادشاهِ دبير، يگ؛

پادشاهِ جادر، يگ؛

١٤ پادشاهِ حُرْما، يگ؛

پادشاهِ عَراد، يگ؛

١٥ پادشاهِ لِبْنه، يگ؛

پادشاهِ عَدْلَام، یگ؛
 ۱۶ پادشاهِ مَقِيدَه، یگ؛
 پادشاهِ بَيْتِئِيل، یگ؛
 ۱۷ پادشاهِ تَبُوح، یگ؛
 پادشاهِ حَفِر، یگ؛
 ۱۸ پادشاهِ أَفِيق، یگ؛
 پادشاهِ لَشَارون، یگ؛
 ۱۹ پادشاهِ مَادون، یگ؛
 پادشاهِ حَاصور، یگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شِمرون، یگ؛
 پادشاهِ أَخشَاف، یگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تَعنَاح، یگ؛
 پادشاهِ مِگیدو یگ
 ۲۲ پادشاهِ قَادش، یگ؛
 پادشاهِ يُقنَعَام دَ كَرْمِل، یگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دُور دَ نَافَتِدُور، یگ؛
 پادشاهِ گُوئِيم دَ جَلِيلِيه، یگ؛
 ۲۴ پادشاهِ تَرصَه، یگ؛

جمله سی و یگ پادشاه.

جای های که هنوز تصرف نشده

۱۳ وختی یوشع پیر و سالخورده شد، خداوند دَرُو کُفَت: ”تُو پیر و سالخورده شدی و هنوز زمینِ کَلو باقی منده که باید تصرفِ شُنه؛^۲ زمینی که باقی منده

اینی آسته: پگِ سرزمینِ فَلَسطینیا و جِشوریا^۳ از شیحور که دَ شرقِ مصر آسته تا سرحدِ عقرون طرفِ شمال که از جُمْلَه سرزمینِ کنعانیا حساب موشه؛ یعنی سرزمینِ پنج حکمرانِ فَلَسطینیا که دَ بِلَه غزه، اشدود، اَشقلون، جت، عقرون و عوَه حکمرانی مونه؛^۴ دَ جنوبِ تمامِ سرزمینِ کنعانیا و میعاره که دَ صیدونیا تعلقِ دره تا اَفیق و تا سرحدِ اموریا؛^۵ سرزمینِ جبلیا و پگِ لبنان سونِ شرق، از بعل جاد که دَ دامونِ کوهِ حرمون آسته تا لبوحمات؛^۶ پگِ باشنده های کوهستو از لبنان تا مسرفوت مایم یعنی پگِ صیدونیا. ما خود مه اونا ره از پیش روی بنی اسرائیل هی موم؛^۷ تو تنها امو سرزمی ره دَ وسیله پشک دَ عنوانِ ملکیتِ بلده بنی اسرائیل تقسیم کو، امو رقم که دز تو امر کدیم.^۷ پس آلی امو سرزمی ره بلده نه طایفه و نیم طایفه منسی دَ عنوانِ ملکیت تقسیم کو.

تقسیم سرزمین شرق دریای اردن

^۸ رئوبینیا و جادیا قد دیگه نیم طایفه منسی، ملک خو ره که موسی دَ او طرف دریای اردن سون شرق دزوا ددد، گرفت، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند دزوا تقسیم کدد.^۹ او عروعر ره که دَ بغلِ دره ارنون آسته و شاری ره که دَ منه دره قرار دره و پگِ دشت میدبا ره تا دیبون،^{۱۰} و پگِ شارای سیحون پادشاه اموریا ره که دَ حشبون تا سرحدِ عمونیا حکمرانی موكد،^{۱۱} و جلعاد و سرزمین جشوریا، معکیا، پگِ کوه حرمون و تمام باشان ره تا سلخه،^{۱۲} و تمام سرزمین عوج پادشاه باشان ره که دَ عشتاروت و ادرعی حکمرانی موكد، دزوا دد؛ عوج از جمِ باقی منده های رفائیا بود. امیا ره موسی شکست دده امزو سرزمی هی کد.^{۱۳} مگم بنی اسرائیل جشوریا و معکیا ره هی نکد؛ پس مردم جشور و معکه تا امروز دَ مینکل اسرائیل زندگی مونه.

^{۱۴} لیکن دَ طایفه لاوی موسی هیچ ملک ندد، چراکه هدیه های خاص خداوند، خدای اسرائیل تقسیم ازوا آسته، امو رقم که خداوند دزوا گفت.

سرزمین طایفه رئوبین

^{۱۵} موسی دَ طایفه اولادِ رئوبین دَ مطابقِ اولادِ بابِه های ازوا زمی دَد. ^{۱۶} مُلکِ ازوا از عروعر که دَ بعلِ درّه ارنون آسته شروعِ موشد تا شاری که دَ منه درّه آسته تا آواری پالوی میدبا، ^{۱۷} حشبون و پگِ شارای گرد-و-بر شی که دَ آواری آسته، یعنی دیبون، باموت بعل، بیت بعل معون، ^{۱۸} یهصه، قدیموت، میفاعت، ^{۱۹} قریتایم، سبمه، صیرت-شحر که دَ بله تپه درّه آسته، ^{۲۰} بیت فغور، پیدمون پیسگه و بیت یشیموت ادامه دشت، ^{۲۱} یعنی پگِ شارای آواری و تمام مملکتِ سیحون پادشاهِ آموریا که دَ حشبون حکمرانی موكد، دزوا تعلق میگرفت. موسی سیحون و رهبرای مدیان، یعنی اوی، راقم، صور، حور و ربع ره که میر های سیحون بود و دَ امزو سرزمی زندگی موكد، شکست دَد. ^{۲۲} بنی اسرائیل بلعام باچه بعور ره که پالگری موكد ام قد شمشیر کُشت؛ آرے، او ام دَ جم کُشته شده ها بود. ^{۲۳} سرحدِ اولادِ رئوبین دریای اُردُن و بغلای شی بود. ای مُلکِ اولادِ رئوبین دَ مطابقِ اولادِ بابِه های ازوا بود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمین طایفه جاد

^{۲۴} موسی دَ طایفه جاد، یعنی دَ اولادِ جاد دَ مطابقِ اولادِ بابِه های ازوا زمی دَد. ^{۲۵} و مُلکِ ازوا یعزیر و تمامِ شارای جلعاد و نیمِ سرزمینِ عمونیا بود و تا عروعر که روی دَ روی ربه آسته ادامه دشت؛ ^{۲۶} امچنان از حشبون تا رامت-مصفه و بطونیم؛ و از محنائیم تا سرحدِ دبیر ^{۲۷} و دَ منه درّه بیت هارام، بیت نمره، سکوت و صافون و باقی مملکتِ سیحون پادشاهِ حشبون و دریاچه اُردُن و بغلای شی تا آخرِ دریای کینرت او طرفِ دریای اُردُن سون شرق. ^{۲۸} اینمی مُلکِ اولادِ جاد دَ مطابقِ اولادِ بابِه های ازوا بود قد شارا و آغیلای شی.

سرزمین نیم طایفه منسی

^{۲۹} موسی د نیم طایفه منسی ام زمی دد که د نیم طایفه منسی د مطابق اولاد بابه های ازوا تعلق گرفت. ^{۳۰} ملک ازوا از محتاییم شروع موشد و پگ باشان، یعنی تمام مملکت عوج پادشاه باشان و تمام آغیلای یائیر که د باشان بود، جمله شصت شار ^{۳۱} و نیم جلعاد و عشاروت و ادرعی که شارای مملکت عوج د باشان بود دزوا تعلق میگرفت؛ امیا د اولاده ماخیر باچه منسی یعنی د نیم اولاده ماخیر د مطابق اولاد بابه های ازوا تحویل دده شد.

^{۳۲} اینمیا زمینی بود که موسی د دشت های موآب د او طرف دریای اردن د شرق اریحا د عنوان ملکیت تقسیم کد. ^{۳۳} مگم د طایفه لای موسی هیچ ملک-و-زمی ندد، چراکه حق خداوند، خدای اسرائیل تقسیم ازوا آسته، امو رقم که دزوا گفت.

تقسیم زمینای غرب دریای اردن

۱۴ ^۱ اینیا ملک های آسته که بنی اسرائیل د سرزمین کنعان د دست آورد، ملک های که العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل بلده ازوا تقسیم کد. ^۲ ملک ازوا د وسیله پشک بلده امزونه طایفه و نیم طایفه تعیین شد، امو رقم که خداوند د وسیله موسی امر کدد. ^۳ چون موسی ملک دو طایفه و نیم طایفه ره د شرق دریای اردن دده بود، لیکن د مینکل بنی اسرائیل د لاویا هیچ ملک ندد. ^۴ باچه های یوسف منسی و افرایم دو طایفه حساب شد تا دوازده پوره شنه. پس د لاویا هیچ تقسیم دده نشد، لیکن شارها بلده زندگی کدو و علفچرها بلده گله و رمه ازوا دده شد. ^۵ امو رقم که خداوند د موسی امر کدد، بنی اسرائیل امو رقم عمل کده زمی ره تقسیم کد.

تقسیم کالیب

اوخته اولاده یهودا د جلال پیش یوشع آمد و کالیب باچه یفنه قیزی دزو گفت: ”چیزی ره که خداوند د باره ازمه و از تو د قادش برنیع د موسی مرد خدا گفت د یاد تو منده؟^۷ ما چل ساله بودم که موسی خدمتگار خداوند مره از قادش برنیع بلده جاسوسی امزی سرزمی ری کد؛ و ما بلده ازو خبر راست آوردم.^۸ مگم برارون اسرائیلی مه که قد ازمه رفتد دل قوم ره بے جرأت کد؛ ولی ما از خداوند، خدای خو قد تمام دل پیروی کدم.^۹ و د امزو روز موسی قسم خورده گفت: د امزو سرزمی که پای تو ایشته شد، او بلده از تو و اولادای تو ملک ابدی موشه، چراکه تو از خداوند، خدای مه قد تمام دل پیروی کدی.“

^{۱۰} و آلی بنگرید، خداوند امو رقم که گفتد، مره د امزی چل و پنج سال زنده نگاه کده، یعنی از وختیکه خداوند ای توره ره د موسی گفت و از غیتیکه قوم اسرائیل د بیابو د سفر بود؛ و آلی، اینه ما امروز هشتاد و پنج ساله استم.^{۱۱} امروز هنوز ما قوی استم مثل امزو روز که موسی مره د جاسوسی ری کد؛ قوت مه امو رقم که د او وخت بود، آلی ام قوت مه امو رقم استه، چی بلده جنگ کدو و چی بلده رفتو و آمدو.^{۱۲} پس آلی امی کوهستو ره که خداوند د امزو روز د باره شی گفت، دز مه بدی؛ چون تو د امزو روز شنیدی که عناقیا د اونجی بود، د شارای کته و دیوالدار؛ اگه خداوند قد مه بشه، ما اونا ره هی مونم، امو رقم که خداوند گفت.“

^{۱۳} پس یوشع کالیب باچه یفنه ره برکت دد و جبرون ره د عنوان ملکیت دزو بخشید.^{۱۴} امزی خاطر جبرون تا امروز ملکیت کالیب باچه یفنه قیزی استه، چراکه او از خداوند، خدای اسرائیل قد تمام دل پیروی کد.^{۱۵} نام پیشنه جبرون قریت- اربع بود؛ و اربع د مینکل عناقیا بزرگترین مرد بود. بعد ازو زمی از جنگ آرام شد.

تقسیم اولادِ یهودا

۱۵ پیشک طایفه اولادِ یهودا د مطابق اولادِ بابِه های ازوا د طرفِ جنوب تا سرحدِ ادوم، د بیابونِ صین تا آخرین نقطه جنوبی بر شد. ۲ سرحدِ جنوبی ازوا از آخرِ دریای مُرده، از خلیجی که سون جنوب آسته شروع مُوشد ۳ و طرفِ جنوب کوتلِ عقریم رفته د صین تیر مُوشد و د جنوبِ قادش برنیع بر شده د حصرون تیر مُوشد و تا آدار مورفت؛ ازونجی سون قرقع دور مُخورد ۴ و از عصمون تیر شده د دره مصر میرسید و د دریای کته ختم مُوشد. ای سرحدِ جنوبی ازوا بود. ۵ سرحدِ شرقی ازوا از دریای مُرده تا شروعِ دریاچه اُردن میرسید. سرحدِ شمالی ازوا از خلیجِ دریای مُرده از دانِ دریاچه اُردن شروع مُوشد ۶ و ای سرحد د بیت - حُجله بر شده د شمالِ بیت - عربه تیر مُوشد و سرحد د سنگِ بهن باچه رثوبین باله مورفت؛ ۷ ای سرحد از دره عخور د دبیر بر مُوشد و طرفِ شمال رفته سون جلال تاو مُخورد که روی د روی کوتلِ ادمیم د جنوبِ دره آسته؛ ای سرحد سون آوهای عین - شمس تیر مُوشد و د عین - روگل ختم مُوشد. ۸ بعد ازو سرحد از دره باچه هنوم سون دامنه جنوبی یبوسیا یعنی اورشلیم بر مُوشد و ازونجی سون شیخی کوهی بر مُوشد که روی د روی دره هنوم د غرب بود، د آخرین نقطه شمالِ دره رفائیا؛ ۹ بعد ازو سرحد از شیخی کوه سون چشمه آوهای نفتوح پیش رفته د شارای کوه عفران بر مُوشد و تا بعله یعنی قریت - یعاریم ادامه پیدا مُوكد؛ ۱۰ و سرحد از بعله طرفِ غرب دور خورده د کوه سعیر مورفت و از دامنه شمالی کوه یعاریم یعنی کسالون تیر شده د بیت - شمس تاه مُوشد و د تمنه میرسید؛ ۱۱ بعد ازو سرحد سون شمال د دامنه عقران مورفت و طرفِ شکران پیش رفته د کوه بعله تیر مُوشد و د یبنئیل میرسید؛ و سرحد د دریای کته ختم مُوشد. ۱۲ و سرحدِ غربی ازوا دریای کته و بغل های شی بود. ای بود سرحدای چارطرف اولادِ یهودا د مطابق اولادِ بابِه های ازوا.

۱۳ د مطابق امری که خداوند د یوشع کدد، او بلده کالیب باچه یفنه د مینکل

أولاده يهودا يگ تقسيم زمی دد که او قریت أربع یعنی حبرون بود. أربع آته عناق بود.^{۱۴} کالیب سه اولاده عناق ره که شیشی، آخیمان و تلمی بود، ازونجی هی کد.^{۱۵} ازونجی او د خلاف باشنده های دبیر بر شد؛ نام پیشنه دبیر قریت سفر بود.^{۱۶} و کالیب گفت: ”هر کسی که د بله قریت سفر حمله کنه و او ره بگیره، ما دختر خو عخسه ره د عنوان خاتو د امزو میدیم.“^{۱۷} اوخته عتئیل باچه قناز، باچه برار کالیب او ره تصرف کد و کالیب دختر خو عخسه ره د عنوان خاتو دزو دد.

^{۱۸} وختیکه عخسه پیش عتئیل آمد، عتئیل او ره گپ دد که از آته خو زمی طلب کنه. غیتیکه عخسه از الاغ خو تاه شد، کالیب ازو پرسان کده گفت: ”چطور که ای سونا آمدی؟“^{۱۹} او گفت: ”مره برکت بدی؛ ازی که زمین جنوب ره دز مه ددی، چشمه های او ره ام دز مه بدی.“ اوخته کالیب چشمه های باله و چشمه های تاه ره دزو بخشید.

^{۲۰} ملک طایفه اولاده يهودا د مطابق اولادِ بابه های ازوا اینی آسته:

^{۲۱} شارای طایفه اولاده يهودا د دورترین نقطه جنوب سون سرحدِ ادوم اینیا بود: قَبصئیل، عیدر، یاجور، ^{۲۲} قیناه، دیمونه، عدعاده، ^{۲۳} قادش، حاصور، یتنان، ^{۲۴} زیف، طلم، بعلوت، ^{۲۵} حاصور- حدتاه، قریوت- حصرون یعنی حاصور، ^{۲۶} امام، شماع، مولاده، ^{۲۷} حصرجده، حشمون، بیت- پالط، ^{۲۸} حصر- شوعال، بئیرشبع و بزوتیه شی؛ ^{۲۹} بعله، عییم، عیم، ^{۳۰} التولد، کسپیل، حرمه، ^{۳۱} صقلگ، مدمنه، سنسنه، ^{۳۲} لبائوت، شلخیم، عین- رمون. جمله بیست و نه شار قد آغیلای شی.

^{۳۳} و د تپه های غربی: اِشتائول، صرعه، آسنه، ^{۳۴} زانوح، عین- گنیم، تپوح، عینام، ^{۳۵} یرموت، عدلام، سوکوه، عزيقه، ^{۳۶} شعرايم، عدیتایم، جدیره یعنی جدیروتایم. چارده شار قد آغیلای شی.

۳۷ صِنَان، حَدَاشَاه، مِگَدَل-جَاد، ۳۸ دِلْعَان، مِصْفَه، يُقْتَتِيل، ۳۹ لَآخِيش، بُصْقَه،
عِگْلُون، ۴۰ كَبُون، لَحْمَاس، كِتْلِيش، ۴۱ جَدِيرُوت، بَيْت-دَاگُون، نَعْمَه و مَقِيدَه.
شونزده شار قد آغیلای شی.

۴۲ لِبْنَه، عَاتِر، عَاشَان، ۴۳ يِفْتَاَح، أَشْنَه، نَثِيب، ۴۴ قَعِيلَه، أَخْزِيب و مَرِيشَه. نُه
شار قد آغیلای شی.

۴۵ عِقْرُون قد منطقای گِرد-و-بَر و آغیلای شی؛ ۴۶ از عِقْرُون تا دریای کُتَه،
پِگ جَايَاي که دَ نَزْدِیکِ أَشْدُود بُود قد آغیلای شی؛ ۴۷ أَشْدُود قد شَارَا و
آغیلای شی؛ غَزَه قد شَارَا و آغیلای شی تا دَرَه مِصْر و تا دریای کُتَه و
بِغَلَاي شی. ۴۸ و دَ کَوْهِسْتُو: شَامِير، يَتِير، سُوکُوَه، ۴۹ دَنَه، قَرِيت-سَنَه یعنی
دَبِير، ۵۰ عَنَاب، اِشْتِمُوَه، عَانِيم، ۵۱ جَوْشَن، حَوْلُون و گِيلُوَه. يازده شار قد
آغیلای شی.

۵۲ آرَاب، دُومَه، اِشْعَان، ۵۳ يَانِيم، بَيْت-تِیُوح، أَفِيقَه، ۵۴ حُمَطَه، قَرِيت-أَرَبَع
یعنی حَبْرُون و صِيعُور. نُه شار قد آغیلای شی.
۵۵ مَعُون، کَرْمِل، زِيف، یُوطَه، ۵۶ يَزْرَعِيل يُقْدَعَام، زَانُوح، ۵۷ قَاين، گَبْعَه و تِمْنَه.
دَه شار قد آغیلای شی.

۵۸ حَلْحُول، بَيْت-صُور، گِدُور، ۵۹ مَعَارَات، بَيْت-عَنُوت و اِلْتِقُون. شَش شار
قد آغیلای شی.

۶۰ قَرِيت-بَعْل یعنی قَرِيت-يَعَارِيم و رَبَه. دُو شار قد آغیلای شی.
۶۱ دَ بِيَابُو: بَيْت-عَرَبَه، مَدِين، سِکَاکَه، ۶۲ نَبِشَان، شَارِ نَمْک و عِين-گَدِي.
شَش شار قد آغیلای شی.

۶۳ مِگَم أَوْلَادَه يَهُودَا يَبُوسِيَا رَه که باشنده های اورشليم بُود، هِي نَتَنِست. امزی
خاطر يَبُوسِيَا تا اِمْرُوز قد أَوْلَادَه يَهُودَا دَ اورشليم زِنْدِگِي مُونَه.

تقسیم اولادِ یوسف

۱۶ ^۱ مُلکِ اولادِ یوسف از دریای اُردُن از بَغْلِ اَریحا، از شرقِ آوهای اَریحا شروع شده دَ بیابو مورفت و از اُونجی باله رفته دَ کوهستونِ بَیت-ئیل میرسید؛ ^۲ و از بَیت-ئیل دَ لُوز رفته از منطقه اَریکا دَ عطاروت تیر مُوشد. ^۳ بعد ازو سُونِ غَرب دَ سرحدِ یفلیطیا تاه مورفت و تا بَغْلِ بَیت-حورون تینه و تا جازر میرسید و دَ دریای کُتَه ختم مُوشد.

^۴ دَ امزی ترتیبِ اولادِ یوسف، یعنی مَنسّی و اِفرایم مُلک خوره گرفت.

^۵ مُلکِ طایفه اِفرایم دَ مطابقِ اولادِ بابَه های شی ازی قرار بُود: سرحدِ مُلکِ ازوا طرفِ شرقِ از عطاروت-اَدّار تا بَیت-حورون بالنه مورفت ^۶ و ای سرحدِ ازونجی سُونِ دریای کُتَه تا مِکَمَت دَ شمالِ اِدامه پیدا مُوکد. بعد ازو طرفِ شرقِ سُونِ تانت-شیلوه دور مُو خورد و ازو تیر شده دَ شرقِ دَ یانوح میرسید. ^۷ و از یانوح دَ عطاروت و نَعَره تاه رفته دَ اَریحا میرسید و دَ دریای اُردُن ختم مُوشد. ^۸ ای سرحدِ از تَبُوح سُونِ غَرب تا درّه قانه مورفت و دَ دریای کُتَه ختم مُوشد. ای بُود مُلکِ طایفه اولادِ اِفرایم دَ مطابقِ اولادِ بابَه های ازوا؛ ^۹ علاوه ازی چندین شار ام بلده اولادِ اِفرایم دَ مینکل مُلکِ اولادِ مَنسّی جدا شُد، پگِ امزو شارا و اَغیلای شی. ^{۱۰} اونا کنعانی های ره که دَ جازر زندگی مُوکد، هی نکد. پس امو کنعانیا تا امروز دَ مینکل طایفه اِفرایم زندگی مُونه، لیکن اونا وادار شده که جبری کار کُنه.

تقسیم طایفه مَنسّی

۱۷ ^۱ بعد ازو تقسیمِ طایفه مَنسّی دده شد که او اولباری یوسف بُود. دَ اولادِ ماخیر باچه اولباری مَنسّی که آته جلعاد بُود، منطقای جلعاد و باشان رسید،

چراکه اونا مردای جنگی بود. ^۲ و بلده باقی باچه‌گون منسی ام د مطابق اولاد بابه شی تقسیم زمی دده شد، یعنی بلده اولاده ابیعزر، اولاده حلق، اولاده اسریئل، اولاده شکیم، اولاده حفر و اولاده شمیداع. اینمی مردا باچه‌گون منسی باچه یوسف بود د مطابق اولاد بابه های خو.

^۳ مگم صلحفاد باچه حفر نوسه جلعاد کوسه ماخیر اولاده منسی هیچ باچه ندشت، بلکه تنها چند دختر دشت؛ اینیا نام های دختران شی آسته: محله، نوعه، حمله، ملکه و ترصه. ^۴ اونا د پیش العازار پیشوا، یوشع باچه نون و رهبر آمده گفت: "خداوند د موسی امر کد که بلده ازمو د مینکل برارون مو ملک بدیه." پس د مطابق حکم خداوند یوشع بلده ازوا د مینکل برارون آته ازوا ملک دد. ^۵ د امزی رقم بلده طایفه منسی ده تقسیم رسید، علاوه از زمین جلعاد و باشان که د شرق دریای اردن آسته، ^۶ چراکه دختران اولاده منسی ام د مینکل باچه‌گون اولاده شی ملک د دست آورد. ارے، زمین جلعاد د شرق دریای اردن د باقی اولاده منسی تعلق گرفت.

^۷ سرحد طایفه منسی از اشیر تا مکمت میرسید که د شرق شکیم آسته؛ بعد ازو ای سرحد طرف جنوب تا منطقه باشنده های عین-تپوح مورفت. ^۸ زمین تپوح مربوط طایفه منسی موشد، مگم شار تپوح د سرحد منسی د اولاده افرایم تعلق میگرفت. ^۹ بعد ازو ای سرحد د دره قانه تاه موشد؛ شارای امزی جای د جنوب دره د مینکل شارای منسی، مربوط طایفه افرایم موشد. سرحد طایفه منسی طرف شمال دره مورفت و د دریای کته ختم موشد. ^{۱۰} جنوب دره مربوط افرایم موشد و شمال شی مربوط منسی، و دریای کته سرحد ازوا بود؛ د شمال سرحد ازوا د اشیر میرسید و د شرق د یساکار. ^{۱۱} د یساکار و اشیر طایفه منسی اینی شاراه دشت: بیت-شان و آغیلای شی، یبلعام و آغیلای شی، باشنده های دور و آغیلای شی، باشنده های عین-دور و آغیلای شی، باشنده های تعناخ و آغیلای شی و باشنده های مگیدو و آغیلای شی؛ د شمول سه تپه. ^{۱۲} لیکن اولاده منسی

باشنده های امزی شارا ره هی نَتَنِست، بلکه کنعانیا اراده محکم دشت که د امزو سرزمی د زندگی خو ادامه بدیه. ^{۱۳} وختیکه اسرائیل قوی شد، اونا کنعانیا ره وادار کد که کار جبری کنه، لیکن اونا ره بیخی بر نکد.

درخواست اولاده منسی و افرایم

^{۱۴} اولاده یوسف قد یوشع گپ زده گُفت: ”چرا بلده مو فقط یگ تقسیم و یگ حصه د عنوان ملکیت ددی، د حالیکه مو یگ قوم کته آستی، قومی که تا آلی ره خداوند مو ره برکت دده؟“ ^{۱۵} یوشع دزوا گُفت: ”ازی که شمو قوم کته آستید، د جنگل بر شنید و د اونجی د سرزمین فرزیا و رفائیا زمی ره بلده خو پاک کنید، چون کوهستون افرایم بلده شمو تنگ آسته.“ ^{۱۶} اولاده یوسف گُفت: ”کوهستون افرایم بلده مو بس نمونه؛ ولے کنعانی های که د دره زندگی مونه، گاڈی های آینی دره، ام اونای که د بیت-شان و آغیلای شی آسته و ام اونای که د دره یزرعیل آسته.“ ^{۱۷} اوخته یوشع د خانوار یوسف یعنی د طایفه های افرایم و منسی گُفت: ”آرے، شمو یگ قوم کته آستید و زور-و-قوت کلو درید؛ شمو یگ تقسیم نمیدشته بشید، ^{۱۸} بلکه کوهستو ام از شمو موشه. اگرچه او یگ جنگل آسته، لیکن شمو میتنید او ره پاک کنید و تا دورترین نقطه شی ره صاحب شنید. آرے، شمو باید کنعانیا ره هی کنید، اگرچه اونا گاڈی های آینی دره و زورتو-و-قوی ام آسته.“

تقسیم باقی زمینا

۱۸ اوخته پگ جماعت بنی اسرائیل د شیلوه جم شد و خیمه ملاقات ره د اونجی ایستلجی کد، چون سرزمین کنعان د تصرف ازوا در آمدد. ^۲ لیکن د مینکل بنی اسرائیل هفت طایفه بود که ملک ازوا هنوز تقسیم نشد. ^۳ پس یوشع د بنی اسرائیل گُفت: ”شمو تا کی ثمبلی مونید و داخل نمورید تا سرزمینی ره که

خداوند، خدای بابه‌کلونای شمو دز شمو دده، تصرّف کنید؟^۴ از هر طایفه سه نفر انتخاب کنید و ما اونا ره ری مؤنم تا د امزو سرزمی بگرده و ملک ره د نظر گرفته مشخص کنه و دوباره پیش ازمه بییه.^۵ اونا امو زمی ره د هفت حصّه تقسیم کنه. یهودا د سرزمین خو د جنوب باقی بمانه و اولاده یوسف د سرزمین خو د شمال.^۶ شمو زمی ره د هفت حصّه تقسیم کده مشخص کنید و امو نوشته ره د اینجی پیش ازمه بیرید و ما د اینجی د حضور خداوند، خدای مو بلده شمو پشک میندزم.^۷ لاویا د مینکل شمو هیچ ملک-و-زمی نمیداشته بشه، چون پیشوایی از طرف خداوند تقسیم ازوا آسته؛ و جاد و رئوبین قد نیم طایفه منسی ملک خو ره که موسی خدمتگار خداوند دزوا دد، د او طرف دریای اردن د سمت شرق گرفت.

^۸ وختی امو نفرا باله شده ری شد، یعنی امو کسای که بلده مشخص کدون زمی مورفت، یوشع دزوا امر کده گفت: ”بورید، د امزو سرزمی بگردید و مشخص کده دوباره پیش ازمه بیید و ما د اینجی د شیلوه د حضور خداوند بلده شمو پشک میندزم.“^۹ پس امو نفرا رفت و د امزو سرزمی گشت و او ره د مطابق شارای شی د هفت حصّه تقسیم کده د یگ طومار مشخصات شی ره نوشته کد و دوباره د پیش یوشع د خیمه‌گاه د شیلوه آمد.^{۱۰} اوخته یوشع د شیلوه د حضور خداوند بلده ازوا پشک اندخت و د امونجی زمی ره بلده بنی اسرائیل د مطابق پشک های ازوا تقسیم کد.

تقسیم طایفه بنیامین

^{۱۱} پشک اول بلده طایفه بنیامین د مطابق اولاد بابه های شی بر شد. تقسیم زمین ازوا د مینکل اولاده یهودا و اولاده یوسف افتد.^{۱۲} طرف شمال سرحد ازوا از دریای اردن شروع موشد و ای سرحد د دامنه اریحا طرف شمال باله مورفت و سون غرب رفته د کوهستو بر موشد و د بیابون بیت-آون ختم موشد.^{۱۳} ازونجی

ای سرحد دَ لُوز تیر موشد، طرفِ جنوبِ دَ دامنه لُوز، یعنی دَ بیت-ئیل؛ بعد از او سرحد تاه شده دَ عطاروت-آدار مورفت که دَ جنوبِ کوه بیت-حورون تینه آسته. ^{۱۴} ازونجی سرحد اِدامه پیدا موكد و دَ سمتِ غربِ دور موخورد و از کوهی که رُوی دَ رُوی بیت-حورون بود، سُونِ جنوبِ مورفت و دَ قَریت-بعل، یعنی قَریت-یعاریم که یکی از شارای اولاده یهودا آسته ختم موشد. ای سرحدِ غربی ازوا بود. ^{۱۵} سرحدِ جنوبی ازوا از آخرین نقطه قَریت-یعاریم شروع موشد و سُونِ غربِ رفته دَ چشمه آوهای نِفْتوحِ میرسید. ^{۱۶} ازونجی ای سرحد دَ پیدمون کوهی که رُوی دَ رُوی دَره باچه هِنوم دَ شمالِ دَره رَفائیا آسته، تاه مورفت و دَ دَره هِنوم دَ جنوبِ دامنه یبوسیا رفته دَ عین-روگل تاه موشد. ^{۱۷} بعد از او طرفِ شمالِ اِدامه پیدا کده، سُونِ عین-شمس مورفت و دَ جلیلوت که رُوی دَ رُوی کوتلِ اَدْمیم آسته، بر موشد و ازونجی دَ سنگِ بوهنِ باچه رُویین تاه میمد. ^{۱۸} بعد از او دَ دامنه بیت-عربه سُونِ شمال تیر شده دَ دشت تاه موشد. ^{۱۹} و سرحد دَ شمالِ دامنه بیت-حُجله تیر موشد و دَ خلیجِ شمالی دریای مُرده دَ آخرین نقطه جنوبی دریای اُردن ختم موشد. ای سرحدِ جنوبی ازوا بود. ^{۲۰} و دریای اُردن سرحدِ شرقی ازوا ره تشکیل میدد. ای مُلکِ اولاده بنیامین بود دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا و سرحدای ازوا که دَ هر طرفِ مُلکِ ازوا قرار دشت.

^{۲۱} اینیا شارای طایفه اولاده بنیامین دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا آسته: اریحا، بیت-حُجله، عمیق-قَصیص، ^{۲۲} بیت-عربه، صِمارایم، بیت-ئیل، ^{۲۳} عَویم، فاره، عُفره، ^{۲۴} کَفَر-عمونی، عَفنی و جَابَع. دوازده شار قد آغیلای شی. ^{۲۵} جِبَعون، رامه، بئیروت، ^{۲۶} مِصفه، کَفیره، موصه، ^{۲۷} راقم، یرفئیل، تراله، ^{۲۸} صیلع، اَلِف، شارِ یبوسیا یعنی اورشلیم، جِبعه و قَریت-یعاریم. چارده شار قد آغیلای شی. ای بود مُلکِ اولاده بنیامین دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا.

تقسیم طایفه شمعون

۱۹ پشک دوّم بلده شمعون بُر شد، یعنی بلده طایفه اولاده شمعون دَ مطابق اولادِ بابۀ های ازوا. تقسیم ازوا دَ مینکلِ مُلکِ اولاده یهودا رسید. ۲ و اینی جایا شاملِ مُلکِ ازوا شد: بئیر-شبع، یعنی شبع، مولاده، ۳ حصر-شوعال، بالّح، عصیم، ۴ التولد، بتول، حرّمه، ۵ صقلگ، بیت مرکبوت، حصر-سوسه، ۶ بیت-لباعوت و شاروحن. سیزده شار قد آغیلای شی. ۷ عین، رمون، عاتر و عاشان. چار شار قد آغیلای شی؛ ۸ و پگ آغیلای دیگه که دَ گرد-و-بر امزی شارا تا بعلت-بئیر بود، یعنی تا رامه جنوبی. ای بود مُلکِ طایفه اولاده شمعون دَ مطابق اولادِ بابۀ های ازوا. ۹ تقسیم اولاده شمعون از مُلکِ اولاده یهودا گرفته شد، چون مُلکِ اولاده یهودا بلده ازوا غدر کلو بود. پس اولاده شمعون تقسیم خوره دَ مینکلِ مُلکِ ازوا گرفت.

تقسیم طایفه زیولون

۱۰ پشک سوّم بلده اولاده زیولون دَ مطابق اولادِ بابۀ های ازوا بُر شد. سرحدِ مُلکِ ازوا تا سارید میرسید. ۱۱ سرحدِ ازوا طرفِ غرب تا مرعله باله مورفت و دَ دباشت گت شده تا درّه که روی دَ روی یقنعام آسته، میرسید. ۱۲ و از سارید سون آفتو برشد طرفِ شرقِ دورِ موخورد و تا سرحدِ کسلوت-تابور مورفت و دَ دابرت رفته تا یافیع میرسید. ۱۳ ازونجی طرفِ شرق تا جت-حفر و عت-قاصین تیر شده دَ رمون مورفت و سون نیعه دورِ موخورد. ۱۴ بعد ازو سرحد دَ شمال دَوره زده تا حناتون مورفت و دَ درّه یفتح-ئیل ختم موشد. ۱۵ قطه، نهلال، شمرون، یدله و بیت-لحم ام مربوط ازوا موشد. دوازده شار قد آغیلای شی. ۱۶ ای بود مُلکِ اولاده زیولون دَ مطابق اولادِ بابۀ های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یساکار

^{۱۷} پشک چارم بلده یساکار بر شد، یعنی بلده اولاده یساکار د مطابق اولاد بابه های ازوا. ^{۱۸} اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: یزرعیل، کسلوت، شونم، ^{۱۹} حفارایم، شیئون، اناحرت، ^{۲۰} ربیت، قشیون، ابص، ^{۲۱} رمت، عین-گنیم، عین-حده و بیت-فصیص. ^{۲۲} سرحد ازوا د کوه تابور، شحصیمه و بیت-شمس میرسید و د دریای اردن ختم موشد. شونزده شار قد آغیلای شی. ^{۲۳} ای بود ملک طایفه اولاده یساکار د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه اشیر

^{۲۴} پشک پنجم بلده طایفه اولاده اشیر د مطابق اولاد بابه های ازوا بر شد. ^{۲۵} اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: حلقه، حلی، بطن، اخشاف، ^{۲۶} الملک، عمعاد و مشال. سرحد ازوا طرف غرب د کوه کرمل و شیحور لبه میرسید. ^{۲۷} بعد ازو طرف شرق دور خورده د بیت-داگون مورفت و د زبولون و دره یفتح-ئیل گت شده سون شمال تا بیت-عمیق و نعئیل میرسید؛ ازونجی طرف چپ ادامه پیدا کده د کابول، ^{۲۸} عبدون، رحوب، حمون و قانه مورفت تا صیدون بزرگ. ^{۲۹} بعد ازو سرحد سون رامه دور خورده د شار دیوالدار صور میرسید و ازونجی طرف حوصه دور موخورد و آخر شی د پالوی دریای کته د منطقه اخزيب، ^{۳۰} عمه، افيق و رحوب میرسید. بیست و دو شار قد آغیلای شی. ^{۳۱} ای بود ملک طایفه اولاده اشیر د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه نفتالی

^{۳۲} پشک ششم بلده نفتالی بر شد، یعنی بلده اولاده نفتالی د مطابق اولاد بابه های ازوا. ^{۳۳} سرحد ازوا از حلف، از برخت بلوطی که د صنعیم آسته شروع موشد و

دَ اَدَامی- نَقِب و یَبْنِئِیل اِدَامه پَیْدَا کَدَه تَا لُقُوم مِیرَسِید و دَ دَرِیای اُردُن خَتَم مُوشُد. ^{۳۴} بعد اَزو ای سَرحد سُون غَرَب دَ اَزنوت- تَابور دُور مُوخورد و اَزونجی دَ حُقوق رَفْتَه دَ جَنُوب قَد زَبُولُون، دَ غَرَب قَد اَشِیر و دَ شَرَق قَد شَارِ یَهُود دَ نَزْدِیکِ دَرِیای اُردُن گُت مُوشُد. ^{۳۵} شَارای دِیوالدَار اَزوا صِدیْم، صِیر، حَمَت، رَقَت، کِیرَت، ^{۳۶} اِدَامه، رَامه، حَاصور، ^{۳۷} قَادِش، اِدْرَعی، عِین- حَاصور، ^{۳۸} یرون، مِگْدَل-ئِیل، حورِیم، بَیت- عَنات و بَیت- شَمَس بُود. نوزده شَار قَد اَغِیلای شی. ^{۳۹} ای بُود مُلک طایفَه اَوْلادِه نَفْتالی دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های اَزوا، شَارا و اَغِیلای شی.

تقسیم طایفه دان

^{۴۰} پِشکِ هَفْتُم بَلَدَه طایفَه اَوْلادِه دان دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های اَزوا بُر شُد. ^{۴۱} اینی شَارا شَامِلِ سَرزَمِینِ اَزوا مُوشُد: صُرْعَه، اِشْتائول، عِیر- شَمَس، ^{۴۲} شَعْلَبِین، اِیالون، یَتله، ^{۴۳} ایلون، تِمَنه، عِقرُون، ^{۴۴} اِلْتَقِیه، گِبتون، بَعْلَه، ^{۴۵} یَهُود، بَنی- بَرَق، جَت- رَمُون، ^{۴۶} مِیاه- یِرْقون و رَقون قَد سَرحدی که رُوی دَ رُوی یَافا اَسْتَه. ^{۴۷} و خَتِیکَه اَوْلادِه دان مُلک خُورَه دَ دِست اُورده نَتَنِست، اُونَا رَفْتَه قَد لِشِمِ جَنگِ کَد و اُو رَه گِرِفت. اُونَا اُو رَه قَد دَمِ شَمشِیر زَدَه تَصْرُفِ کَد و دَز شی جای- دَ- جای شُد و لِشِمِ رَه دان نام کَد، مُطابِقِ نامِ دان که بابَه کَلونِ اَزوا بُود. ^{۴۸} ای بُود مُلکِ طایفَه اَوْلادِه دان دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های اَزوا، شَارا و اَغِیلای شی.

تقسیم یوشع

^{۴۹} و خَتِیکَه اُونَا زَمی رَه دَ مُطابِقِ حِصَّه های شی تَقْسِیمِ کَدَه فَارِغِ شُد، بَنی اِسْرَائِیل دَ مِینکل خُویگِ تَقْسِیمِ دَ یوشعِ باچَه نُون دَد. ^{۵۰} دَ مُطابِقِ اَمْرِ خُداوند، اُونَا اُمُو شَار رَه که اُو طَلبِ کَد، یَعْنی تِمَنه- سَارَحِ رَه دَ کوهِستونِ اِفْرَایمِ دَزُو دَد. یوشعِ اُمُو شَار رَه اَبادِ کَد و دَز شی جای- دَ- جای شُد.

^{۵۱} اینمیا جای های بود که العازار پیشوا قد یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل د شیلوه د حضور خداوند د دان درگه خیمه ملاقات د وسیله پشک تقسیم کد. د امزی رقم اونا تقسیم کدون زمی ره تکمیل کد.

شارای پناهگاه

۲۰^۱ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ^۲ ”د بنی اسرائیل بگی، ’شارای پناهگاه ره که ما د باره ازوا د وسیله موسی قد شمو توره گفتم، بلده خو تعیین کنید ^۳ تا کسی که یگ آدم ره سهواً و بدون قصد موکشه بتنه د اونجی دوتا کنه و اونا بلده شمو پناهگاه بشه از دست انتقام گیرنده خون. ^۴ قاتل باید د یکی امزو شارا دوتا کنه و د دان درگه شار ایسته شده قضیه خو ره د گوش ریش سفیدای شار برسنه و اونا او ره د منه شار د پیش خو برده دزو جای بدیه تا او قد ازوا بمنه. ^۵ و اگه انتقام گیرنده خون از دُمبال ازو بییه، اونا نباید قاتل ره د دست ازو تسلیم کنه، چراکه او همسایه خو ره نافامیده کشته و پیش ازو قد شی دشمنی ندشته. ^۶ قاتل باید تا غیتیکه د محاکمه د حضور جماعت ایسته موشه دمزو شار بمنه و بعد از محاکمه خو تا وخت فوت کدون پیشوای بزرگ امزو زمان از شار بر نشنه. بعد ازو قاتل میتنه که دوباره د شار و خانه خو بییه، د شاری که از شی دوتا کدد.“

^۷ پس بنی اسرائیل قادش ره د جلیلیه د کوهستون نفتالی، شکیم ره د کوهستون افرایم و قریت- اربع یعنی حبرون ره د کوهستون یهودا جدا کد. ^۸ و د شرق دریای اردن سون شرق اریحا، باصر ره که د بیابو د آواری بود و مربوط طایفه رئوبین موشد، راموت ره د جلعاد که از طایفه جاد بود و جولان ره د باشان که از طایفه منسی بود تعیین کد. ^۹ اینمیا شارای بود که بلده پگ بنی اسرائیل و بیگنه گونی که د مینکل ازوا زندگی موکد تعیین شد، تا هر کسی که یگ نفر ره سهواً بکشه بتنه د اونجی دوتا کنه و تا غیتیکه د محاکمه د حضور جماعت ایسته

نشده، از دست انتقام گیرنده خون گشته نشنه.

شارای لاویا

۲۱^۱ اوخته کته کلونای اولادِ بابِه های لاویا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کته کلونای اولادِ بابِه های بنی اسرائیل آمد^۲ و دزوا دَ شیلوه دَ سرزمین کنعان گفت: ”خداوند دَ وسیله موسی امر کد که شارا بلده زندگی کدو و علفچرها بلده چارپایای مو دز مو دده شنه.“^۳ پس دَ مطابقِ امرِ خداوند بنی اسرائیل اینی شارا ره قد علفچرهای شی از ملک خو دَ لاویا دد:

۴^۴ پشکِ اولِ بلده اولادِ بابِه های قهاتیا بر شد. دَ لاویای که اولاده هارون پیشوا بود، سیزده شار از طایفه یهودا، طایفه شمعون و طایفه بنیامین دَ وسیله پشک رسید. و دَ باقی اولاده قهات ده شار از اولادِ بابِه های طایفه افرایم، طایفه دان و نیم طایفه منسی رسید.

۶^۶ دَ اولاده جرشون سیزده شار از اولادِ بابِه های طایفه یساکار، طایفه آشیر، طایفه نفتالی و نیم طایفه منسی دَ باشان دَ وسیله پشک رسید.

۷^۷ دَ اولاده میراری دَ مطابقِ اولادِ بابِه های ازوا دوازده شار از طایفه رئوبین، طایفه جاد و طایفه زبولون رسید.

۸^۸ دَ امزی رقم بنی اسرائیل امی شارا و علفچرهای شی ره دَ وسیله پشک دَ لاویا دد، امو رقم که خداوند دَ وسیله موسی امر کدد.

۹^۹ از طایفه یهودا و طایفه شمعون اینی شارا ره که نام شی گرفته موشه، دد. ۱۰^{۱۰} امی شارا دَ اولاده هارون دَ یکی از اولادِ بابِه های قهاتیا که اولاده لاوی بود، تعلق گرفت، چراکه پشکِ اولِ بلده ازوا بر شد. ۱۱^{۱۱} اولین شار که دزوا دده شد قریت-

أَرَبَعٌ يَعْنِي حَبْرُونَ دَ كَوْهَسْتُونَ يَهُودًا قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ كَرْدٍ - وَ - بَرُ شَيْ بُود. أَرَبَعٌ آتِهَ عَنَاقٌ بُود. ^{۱۲} لَيْكِنَ زَمِينَايَ شَارٍ وَ آغِيلَايَ شَيْ دَ كَالِيْبِ بَاچِهَ يَفْنَهَ دَ عِنَوَانِ مُلْكِيَّتِ دَدَهَ شُد.

^{۱۳} تَمَامِ شَارَايِ كِهَ دَ أَوْلَادِهَ هَارُونَ پِيَشَوَا دَدَهَ شُدَ اَيْنِيَا بُود: حَبْرُونَ كِهَ شَارِ پِنَاهَاگَهَ بَلَدِهَ قَاتِلَا اَسْتَه، قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، لِبْنَهَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۱۴} يَتِيرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، اِسْتِمَوْعَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۱۵} حَوْلُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، دَبِيرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۱۶} عَيْنِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، يُطَهَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ وَ بَيْتِ - شَمَسِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ؛ يَعْنِي نُهَ شَارِ اَز طَايِفَهَ يَهُودَا وَ شَمِعُونَ دَزْوَا دَدَهَ شُد.

^{۱۷} وَ اَز طَايِفَهَ بِنِيَامِينِ، جِبْعُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، جِبْعَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۱۸} عَنَاتُوتِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ وَ عَمْلُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ دَدَهَ شُد. جُمْلَهَ چَارِ شَارِ. ^{۱۹} پِگِ شَارَايِ أَوْلَادِهَ هَارُونَ پِيَشَوَا سِيْزْدَهَ شَارِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ خُو بُود.

^{۲۰} مِگَمِ دَ بَاقِيِ أَوْلَادِ بَابَهَ هَايِ قُهَاتِيَا، يَعْنِي دَ لَاوِيَايِ كِهَ أَوْلَادِهَ قُهَاتِ بُودِ شَارَايِ تَقْسِيمِ شُدُ كِهَ اَز طَايِفَهَ اِفْرَايِمِ بُود. ^{۲۱} پَسِ شِكِيمِ كِهَ شَارِ پِنَاهَاگَهَ بَلَدِهَ قَاتِلَا اَسْتَه، دَ كَوْهَسْتُونَ اِفْرَايِمِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، جَاْزِرِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۲۲} قَبْصَايِمِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ وَ بَيْتِ حَوْرُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ دَزْوَا دَدَهَ شُد. جُمْلَهَ چَارِ شَارِ.

^{۲۳} اَز طَايِفَهَ دَانَ، اِلْتَقَى قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، جِبْتُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ، ^{۲۴} اَيْلُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ وَ جَتِ - رَمُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ دَدَهَ شُد. جُمْلَهَ چَارِ شَارِ.

^{۲۵} اَز نِيْمِ طَايِفَهَ مَنَسَى، تَعْنَكِ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ وَ جَتِ - رَمُونَ قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ شَيْ دَدَهَ شُد. جُمْلَهَ دُو شَارِ. ^{۲۶} پِگِ شَارَايِ بَاقِيِ أَوْلَادِ بَابَهَ هَايِ قُهَاتِيَا قَدِ عِلْفَجْرَهَائِ خُو دَهَ شَارِ بُود.

^{۲۷} دَ أَوْلَادِهَ جَرِشُونَ كِهَ يَكِيِ اَز أَوْلَادِ بَابَهَ هَايِ لَاوِيَا بُود، اَز نِيْمِ طَايِفَهَ مَنَسَى، جَوْلَانِ

دَ باشان که شارِ پناهگاهِ بَلَدِه قَاتِلَا آسْتِه، قد علفچرهای شی و بعِشْتِرِه قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه دُو شار. ^{۲۸} از طایفه یَساکار، قِشِیون قد علفچرهای شی، دابره قد علفچرهای شی، ^{۲۹} یَرْمُوت قد علفچرهای شی و عین-گَنیم قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه چار شار. ^{۳۰} از طایفه اَشیر، مِشال قد علفچرهای شی، عَبْدون قد علفچرهای شی، ^{۳۱} حِلقات قد علفچرهای شی و رِحوب قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه چار شار. ^{۳۲} از طایفه نَفتالی، قَادِش دَ جَلیلیه که شارِ پناهگاهِ بَلَدِه قَاتِلَا آسْتِه، قد علفچرهای شی، حَموت-دور قد علفچرهای شی و قرتان قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه سه شار. ^{۳۳} تمام شارای اولادِ بابه های جِرشونی قد علفچرهای خُو سیزده شار بود.

^{۳۴} دَ اولادِ بابه های مِراری که باقی لاویا بود، از طایفه زَبُولون، یُقْنعام قد علفچرهای شی، قَرْتِه قد علفچرهای شی، ^{۳۵} دِمْنِه قد علفچرهای شی و نَحَلال قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه چار شار. ^{۳۶} از طایفه رَثوبین، باصِر قد علفچرهای شی، یَهصِه قد علفچرهای شی، ^{۳۷} قَدیموت قد علفچرهای شی و مِیفَعِه قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه چار شار. ^{۳۸} از طایفه جاد، راموت دَ جِلعاد که شارِ پناهگاهِ بَلَدِه قَاتِلَا آسْتِه، قد علفچرهای شی، مَحْناییم قد علفچرهای شی، ^{۳۹} حِشْبون قد علفچرهای شی و یَعزیر قد علفچرهای شی دَدِه شُد. جُمْلِه چار شار. ^{۴۰} پگِ شارای اولادِ بابه های مِراری، یعنی شارای باقی اولادِ بابه های لاوی که دَزوا تقسیم شُد، دوازده شار بود.

^{۴۱} پگِ شارای لاویا دَ مینکلِ مُلکِ بَنیِ اِسْرَائیلِ چِل و هشت شار قد علفچرهای شی بود. ^{۴۲} هر کُدَمِ امزی شارَا دَ گِرْد-و-بَر خُو علفچر دَشت؛ پگِ امزی شارَا امی رقم بود.

^{۴۳} پس خُداوند پگِ سرزمینی ره که دَ بابه کَلونای ازوا قَسَم خورده بود که دَزوا میدیه دَ بَنیِ اِسْرَائیلِ دَد و اونا اُو ره تَصْرُف کده دَز شی جای-دَ-جای شُد. ^{۴۴} و

خداوند دزوا از هرطرف آرامی دد، امو رقم که د بابه کلونای ازوا قسم خورده بود؛ یگ دشمنون ازوا ام نتنست که د برابر ازوا ایسته شنه، چراکه خداوند پگ دشمنای ازوا ره د دست ازوا تسلیم کد. ^{۴۵} از پگ وعده های خوب که خداوند د خانوار اسرائیل دده بود، یگ شی ام ناپوره شده نمند، بلکه پگ شی پوره شد.

پس رفتون طایفه های شرق دریای اردن

۲۲ اوخته یوشع رئوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی ره کوی کد ^۲ و دزوا گفت: ”هر چیزی که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کدد، شمو د جای آوردید و از مه ام د تمام چیزای که دز شمو امر کدم، اطاعت کدید؛ ^۳ شمو برارون خو ره د دورون امزی روزای کلو تا امروز ایله نکدید، بلکه وظیفه ره که خداوند، خدای شمو دز شمو دده بود، انجام ددید. ^۴ آلی خداوند، خدای شمو د برارون شمو آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده کدد. پس آلی شمو میتنید دور بخورید و د خیمه های خو د سرزمینی که ملک شمو آسته بورید، د سرزمینی که موسی خدمتگار خداوند د او طرف دریای اردن دز شمو دد. ^۵ لیکن خوب فکر خو ره بگیری که حکم و شریعتی ره که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کده، د جای بیرید تا خداوند، خدای خو ره دوست بدنید، د مطابق تمام راهها- و- طریقهای ازو رفتار کنید، احکام ازو ره نگاه کنید، دزو محکم بچسپید و قد تمام دل و تمام جان خو او ره خدمت کنید.“ ^۶ پس یوشع اونا ره برکت دده رخصت کد و اونا د خیمه های خو رفت.

^۷ د نیم طایفه منسی، موسی د باشان ملک دده بود و د نیم دیگه شی یوشع د ای طرف دریای اردن د سمت غرب د مینکل برارون اسرائیلی ازوا ملک دد. وختیکه یوشع اونا ره د خیمه های ازوا ری موکد، اونا ره برکت دد ^۸ و دزوا گفت: ”قد مال- و- دولت کلو، قد چارپایای بے حساب، قد نقره، طلا، برونز، این و کالای پریمو پس د خیمه های خو بورید و ولجه دشمنای خو ره قد برارون خو

تقسیم کنید.“^۹ پس اولادِ رئوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه منسی از پیشِ بنی اسرائیل که د شیلوه د سرزمینِ کنعان بود، ری شد تا د سرزمینِ جلعاد، د سرزمینِ خودون خو که د امرِ خداوند د وسیله موسی صاحب شدد بوره.

جنجال د باره قربانگاه نو

^{۱۰} وختیکه اولادِ رئوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه منسی د نزدیک دریای اُردن رسید و هنوز د سرزمینِ کنعان بود، اونا د اونجی د بغل دریای اُردن یگ قربانگاه آباد کد، یگ قربانگاهِ غدر کته و نمایان.^{۱۱} بنی اسرائیل د غرب دریای اُردن شنید که اونه، اولادِ رئوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه منسی د شروع سرزمینِ کنعان د نزدیک دریای اُردن د طرفی که از بنی اسرائیلِ غربی آسته، یگ قربانگاه آباد کده.^{۱۲} وختی بنی اسرائیل امی خبر ره شنید، پگ جماعتِ بنی اسرائیل د شیلوه جم شد تا د خلاف ازوا د جنگ بوره.

^{۱۳} پس بنی اسرائیل فینحاس باچه العازار پیشوا ره د پیش اولادِ رئوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه منسی د سرزمینِ جلعاد ری کد^{۱۴} و قد ازو قتی ده رهبر ره ری کد، یعنی یگ رهبر از هر طایفه اسرائیل که هر کدم ازوا کته اولادِ بابِه خو و سرکرده دسته های هزار نفری د مینکل بنی اسرائیل بود.

^{۱۵} اونا د پیش اولادِ رئوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه منسی د سرزمینِ جلعاد آمد و قد ازوا گپ زده گفت: ^{۱۶} ”پگ جماعتِ خداوند اینی رقم موگیه: ای چی خیانت آسته که شمو د ضدِ خدای اسرائیل کدید و امروز از پیروی خداوند روی گشتنید؟ چرا د وسیله آباد کدون قربانگاه بلده خو امروز د ضدِ خداوند شورش کدید؟^{۱۷} آیا گناهی که د فغور از مو سر زد کم بود، گناهی که تا امروز خودون ره ازو پاک نکده و بخاطر ازو د بله جماعتِ خداوند بلا آمد،^{۱۸} که امروز شمو بسم میخاهید از پیروی خداوند روی بگردنید؟ اگه شمو امروز د ضدِ خداوند

شورش کنید، او صَبَاح دَ بَلَه پگِ جماعتِ إِسْرَائِيلِ غَضَبِ مُونَه.

^{۱۹} ولے اگه زمينِ مُلک شَمُو نَجِسِ آسته، دَ اُو طرف دَ سرزمينِ خُداوند تير شُنيد، دَ سرزميني که جاگاهِ خُداوند ايسته يه و دَ مينکلِ ازمو بَلَدِه خُو مُلک بگيريد. ليکن دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ ازمو شورش نکنيد و بغير از قُربانگاهِ خُداوند، خُداي مو بَلَدِه خُو قُربانگاهِ آباد نکنيد. ^{۲۰} آيا عَخان باچه زارح دَ باره چيزاي که بَلَدِه نابود شدو وَقَف شده بُود خيانت نکد و غَضَبِ خُداوند دَ بَلَه پگِ جماعتِ إِسْرَائِيلِ نَمَد؟ دَ ياد شَمُو بَشه که تنها اُو بخاطرِ کُناهِ خُو از بين نرفت.“

^{۲۱} اوخته اولادِه رثوبين، اولادِه جاد و نيم طايفه مَنَسِي دَ جوابِ سرکرده هاي دسته هاي هزار نفری إِسْرَائِيلِ کُفت: ^{۲۲} ”خُداوند، خُداي خُدايو! خُداوند، خُداي خُدايو! اُو ميدنه و إِسْرَائِيلِ امِ بَدَنه که اگه اي کار مو از رُوي سرکشي يا خيانت دَ خُداوند بُوده بَشه، اِمروز مو ره ايله نکنه! ^{۲۳} اگه مو بَلَدِه خُو قُربانگاه ره بخاطري آباد کده بَشی که از پيروی خُداوند رُوي بگردنی يا دَ بَلَه شی قُرباني سوختنی، هديه غَلَه-و-دانه و قُرباني سلامتِي تقديم کنی، خُداوند خود شی از مو بازخاست کنه. ^{۲۴} نه! اي کار ره مو از ترسِ ازی کدی که دَ آينده بچکيچاي شَمُو شايد دَ بچکيچاي مو بگيه، شَمُو قد خُداوند، خُداي إِسْرَائِيلِ چي رابطه دريد؟ ^{۲۵} اونه، خُداوند دريای اُرْدُن ره دَ مينکلِ ازمو و از شَمُو سرحد قرار دده، اي اولادِه رثوبين و اولادِه جاد؛ و شَمُو از خُداوند بے نصيب اُسْتيد! دَ امزی رقم مُوشد که بچکيچاي از شَمُو باعث شنه تا بچکيچاي ازمو از ترس-و-احترام خُداوند دست بکشه.

^{۲۶} امزی خاطر مو کُفتی، ’بييد که يگِ قُربانگاهِ آباد کنی، مگم نه بَلَدِه قُرباني سوختنی و قُرباني هاي ديگه، ^{۲۷} بلکه تا دَ مينکلِ ازمو و از شَمُو و دَ مينکلِ نسل هاي بعد ازمو يگِ شاهدِ بَشه که مو امِ عبادتِ خُداوند ره دَ حُضُورِ اَزُو قد قُرباني هاي سوختنی و قُرباني هاي سلامتِي دَ جای ميري، و تا دَ آينده بچکيچاي از شَمُو

د بچکچای ازمو نگیه که، شمو از خداوند بے نصیب آستید.

^{۲۸} پس مو گُفتی، اگه د آینه دز مو یا د بچکچای مو امی رقم گُفته شنه، مو میتنی بگی، 'نمونه قربانگاه خداوند ره توخ کنید که بابہ کلونای مو آباد کده، نه بلده قربانی سوختنی و قربانی های دیگه، بلکه تا د مینکل ازمو و از شمو یگ شاهد بشه.' ^{۲۹} از مو دور بشه که د ضد خداوند شورش کنی و امروز از پیروی خداوند روی گشتنده یگ قربانگاه بلده قربانی سوختنی، هدیه غله-و-دانه و قربانی های دیگه، علاوه از قربانگاه خداوند، خدای خو که د پیش روی خیمه ازو آسته، آباد کنی.

^{۳۰} وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت، یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی ره شنید، قناعت ازوا حاصل شد. ^{۳۱} و فینحاس باچه العازار پیشوا د اولاده رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی گُفت: "امروز ما فامیدم که خداوند د مینکل مو آسته، چراکه شمو امی خیانت ره د ضد خداوند نکدید؛ و شمو بنی اسرائیل ره از دست خداوند نجات ددید."

^{۳۲} اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرای از پیش اولاده رئوبین و اولاده جاد از سرزمین جلعاد پس د سرزمین کنعان د پیش بنی اسرائیل آمد و امی خبر ره دزوا رسند. ^{۳۳} ای خبر بنی اسرائیل ره خوشحال کد و بنی اسرائیل خدا ره حمد-و-ثنا گُفت و دیگه د باره جنگ کدو قد ازوا و خراب کدون سرزمینی که اولاده رئوبین و اولاده جاد دز شی زندگی موکد توره نگُفت. ^{۳۴} و اولاده رئوبین و اولاده جاد امو قربانگاه ره «شاهد» نام ایشت و گُفت: "ای د مینکل مو شاهد آسته که خداوند، خدا یه."

آخِرِ نَصِيحَتِ يَوْشِعِ دَ رَهْبَرَايِ قَوْمِ

۲۳ بعد از وختای کلو، زمانی که خُداوند قَوْمِ إِسْرَائِيلِ ره از پگِ دُشمنای چارطرف شی آرامی دَدَد و یَوْشِعِ پیر و سالخورده شده بُود،^۲ یَوْشِعِ تمامِ إِسْرَائِيلِ ره قد ریش سفید، رهبر، قاضی ها و سرکرده های شی کوی کد و دَزوا گُفت: ”ما پیر و سالخورده شدیم.^۳ شُمو پگِ چیزای ره که خُداوند، خُدای شُمو دَ حَقِ تمامِ امزی مِلَّتِ ها بخاطرِ از شُمو کده، دیدید، چُون خُداوند، خُدای شُمو بُود که بَلَدِه شُمو جنگ کد.^۴ اونه، سرزمینِ امزُو مِلَّتِ های ره که باقی مَنده قد سرزمینِ پگِ مِلَّتِ های که نابود کدیم، از دریاچه اَرْدُن تا دریای کُتِه دَ غَرَبِ دَ وَسِيلِه پشک بَلَدِه شُمو تقسیم کدیم تا میراثِ طایفه های شُمو بَشِه.^۵ خُداوند، خُدای شُمو خود شی اونا ره از پیشِ رُوی شُمو هِی مونه و از پیشِ نظرِ شُمو دُور مَوکُنِه و شُمو سرزمینِ ازوا ره تَصْرُفِ مَوْنِید، اَمُو رَقْمِ که خُداوند، خُدای شُمو دَز شُمو وعده کده.^۶ پس غَدَرِ قَوی بَشِید و فِکْرِ خُو ره بَگِیرِید که تمامِ چیزای ره که دَ کِتَابِ شَرِيعَتِ مَوْسَى نَوِشْتِه شُدِه، دَ جَای بَیرِید و ازوا طرفِ چَپِ یا راست تاو نَخورِید،^۷ تا قد امزی مِلَّتِ های که دَ مینکل شُمو باقی مَنده داد-و-گِرِفت نَکَینِید، نامِ خُدایونِ ازیا ره ذِکْرِ نَکَینِید و دَ نامِ ازوا قَسْمِ نَخورِید و اونا ره عِبَادَتِ و سَجْدِه نَکَینِید،^۸ بَلْکِه دَ خُداوند، خُدای خُو محکم بَچَسَپِید، اَمُو رَقْمِ که تا اِمروز کدِید.^۹ چُون خُداوند مِلَّتِ های کُتِه و زور تُو ره از پیشِ رُوی شُمو هِی کده و تا اِمروز هیچ کس نَتَنِسْتِه که دَ برابرِ شُمو ایسْتِه شُنِه.^{۱۰} یگِ شُمو هزار نفر ره پیشِ مونه، چراکه خُداوند، خُدای شُمو خود شی بَلَدِه شُمو جنگ مونه، اَمُو رَقْمِ که قد شُمو وعده کده.^{۱۱} پس غَدَرِ کَلو فِکْرِ شُمو بَشِه که خُداوند، خُدای خُو ره دوست بَدَینِید.^{۱۲} لیکن اگِه رُوی گَشْتَنْدِه قد باقی مَنده های امزی مِلَّتِ ها که دَ مینکل شُمو باقی مَنده یگجای شَینِید و قد ازیا خِیشی کده دُخْترونِ ازیا ره بَگِیرِید و اَمیا دُخْترونِ از شُمو ره بَگِیره،^{۱۳} دَ یَقینِ بَدَینِید که خُداوند، خُدای شُمو اَمی مِلَّتِ ها ره دیگِه از پیشِ رُوی شُمو هِی نَمونِه، بَلْکِه اَمیا بَلَدِه شُمو دام و تَلْکِ و بَلَدِه پُشتِ شُمو

قَمْچى و دَ چيمای شُمو خار جور مُوشه، تا زمانى که شُمو امزى سرزمينِ خوب که خداوند، خُداى شُمو دَز شُمو دده از بين بوريد.

^{۱۴} اینه، امروز ما دَ راهى مورم که پگ زنده جانای زمی موره و شُمو قد تمام دل و تمام جان خو میدنید که از پگ چیزای خوب که خداوند، خُداى شُمو دَز شُمو وعده کد، یگ شی ام ناپوره شده نمند، بلکه پگ شی پوره شد؛ آرے، یگ شی ام ناپوره شده نمند. ^{۱۵} لیکن بدنید امو رقم که تمام چیزای خوب که خداوند، خُداى شُمو دَز شُمو وعده کد بلده شُمو پوره شد، امو رقم خداوند پگ چیزای بد ره ام دَ بله شُمو میره تا شُمو ره امزى سرزمينِ خوب که خداوند، خُداى شُمو دَز شُمو دده، نابود کنه؛ ^{۱۶} آرے، اگه شُمو از احکام عهدِ خداوند، خُداى خو که دَز شُمو امر کده، سرپیچی کنيد و رفته خُدايونِ بیگنه ره عبادت و سجده کنيد، اوخته آتشِ غضبِ خداوند دَ خلاف شُمو در میگیره و شُمو امزى سرزمينِ خوب که او دَز شُمو دده، دَ زودی نابود موشيد.

عهد و پیمان دَ شکیم تازه موشه

۲۴ ^۱ اوخته یوشع پگ طایفه های اسرائیل ره دَ شکیم جم کد. او ریش سفید، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل ره کوی کد و اونا دَ حضورِ خدا حاضر شد. ^۲ و یوشع دَ پگ قوم گفت: ”خداوند، خُداى اسرائیل اینی رقم موهیه، ’غدر وخت پیش بابه کلونای شُمو، یعنی تارح آته ابراهیم و آته ناحور دَ او طرف دریای فرات زندگی موكد و خُدايونِ دیگه ره پرستش موكد؛ ^۳ لیکن ما آته شُمو ابراهیم ره ازو طرف دریای فرات گرفتیم و دَ تمام سرزمينِ کنعان گشتندم و اولاده شی ره کلو کدم. ما دزو اسحاق ره ددم ^۴ و دَ اسحاق یعقوب و عیسو ره ددم؛ و دَ عیسو کوهستونِ سعیر ره بخشیدم تا ملک شی بشه، مگم یعقوب و باچه گون شی دَ مصر رفت.

^۵ اوخته موسی و هارون ره ری کدم و مصر ره قد کاری که د مینکل شی کدم، د بلا گرفتار کدم و بعد ازو شمو ره ازونجی برو اوردم. ^۶ وختیکه بابه کلونای شمو ره از مصر برو اوردم و شمو د دریای سرخ رسیدید، مصریا قد گاڈی های جنگی و مردای اسپ سوار تا دریای سرخ از پشت بابه کلونای شمو آمد؛ ^۷ اوخته اونا د پیش خداوند ناله-و-فریاد کد و او د مینکل از شمو و مصریا تریکی قرار دد و دریا ره د بله ازوا اورده اونا ره پوشند. شمو قد چیمای خو دیدید که ما د حق مصر چیز کار کدم. بعد ازو شمو روزای کلو د بیابو زندگی کدید. ^۸ اوخته ما شمو ره د سرزمین آموریای اوردم که د او طرف دریای اردن زندگی موکد. اونا قد شمو جنگ کد و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم و شمو سرزمین ازوا ره تصرف کدید؛ ارے، ما اونا ره از پیش روی شمو نابود کدم. ^۹ اوخته بالاق باچه صفور پادشاه موآب باله شد که قد اسرائیل جنگ کنه و او بلعام باچه بعور ره طلب کد تا شمو ره نالت کنه، ^{۱۰} لیکن ما نخاستم که توره بلعام ره گوش کنیم، پس او شمو ره بار بار برکت دد؛ د امزی رقم شمو ره از دست ازو نجات ددم.

^{۱۱} وختی شمو از دریای اردن تیر شده د اریحا آمدید، باشنده های اریحا قد شمو جنگ کد، امچنان آموریا، فرزیا، کنعانیا، حتیا، جرجاشیا، حویا و یوسیا؛ و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم. ^{۱۲} ما گاوزمبور ره پیشلون شمو ری کدم و امو دو پادشاه آموریا ره از پیش روی شمو هی کدم؛ و ای قد شمشیر و کمون از شمو انجام نشد. ^{۱۳} ما زمینی ره که دز شی زحمت نکشیده بودید و شارای ره که آباد نکدید، دز شمو ددم و شمو دزوا زندگی مونیید و از تاگ های انگور و درختای زیتون که نشنده بودید، موخورید.

^{۱۴} پس آلی از خداوند بترسید و او ره مخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خدایونی ره که بابه کلونای شمو د او طرف دریای فرات و د مصر عبادت موکد از خو دور کنید و تنها خداوند ره عبادت کنید. ^{۱۵} و اگه پرستش خداوند د نظر شمو خوب نیسته، امروز بلده خو انتخاب کنید که کی ره پرستش مونیید: خدایونی ره

که بابه‌کلونای شمو د او طرف دریای فرات پرستش موكد یا خدایون اموریا ره که د سرزمین ازوا زندگی مونیید؛ لیکن ما و خانوار مه خداوند ره پرستش مونی!

^{۱۶} اوخته قوم د جواب شی گفت: "از مو دور بشه که خداوند ره ایله کده خدایون دیگه ره عبادت کنی. ^{۱۷} چون خداوند، خدای مو بود که مو و بابه‌کلونای مو ره از سرزمین مصر از جایی که غلام بودی برو آورد و معجزه های بزرگ د پیش نظر مو انجام دد. او د تمام راه های که مو رفتی و از مینکل پگ ملت های که تیر شدی، از مو حفاظت کد؛ ^{۱۸} و خداوند پگ امزو ملت ها ره از پیش روی مو هی کد، د شمول اموریای که د امزی سرزمی زندگی موكد. پس مو ام خداوند ره پرستش مونی، چون تنها او خدای مو آسته."

^{۱۹} لیکن یوشع د قوم گفت: "شمو توانایی ازی ره ندرید که خداوند ره عبادت کنید، چراکه او خدای مقدس و خدای غیرتی آسته، او خطا ها و گناه های شمو ره نموبخشه؛ ^{۲۰} چون اگه شمو خداوند ره ایله کده خدایون بیگنه ره عبادت کنید، اوخته او از شمو روی گشتنده دز شمو ضرر میرسنه و باوجود که د حق شمو خوبی کده، شمو ره نابود مونه." ^{۲۱} مگم قوم د یوشع گفت: "نه! مو خداوند ره پرستش مونی." ^{۲۲} اوخته یوشع دزوا گفت: "شمو د بله خو شاهد آستید که خداوند ره بلده خو انتخاب کدید تا او ره عبادت کنید." اونا گفت: "مو شاهد آستی." ^{۲۳} یوشع گفت: "پس خدایون بیگنه ره که د مینکل شمو آسته، دور پورته کنید و دل های خو ره د خداوند، خدای اسرائیل مایل کنید." ^{۲۴} قوم د یوشع گفت: "مو خداوند، خدای خو ره پرستش مونی و از آید شی موشی."

^{۲۵} پس یوشع د امزو روز قد قوم عهد بسته کد و د شکیم احکام و قانون ره بلده ازوا مقرر کد. ^{۲۶} و یوشع امی تورا ره د کتاب شریعت خدا نوشته کد؛ و یگ سنگ کته ره گرفته د اونجی د تی درخت بلوطی که نزدیک جایگاه مقدس

خداوند بود، شیخ کد. ^{۲۷} و یوشع د پگ قوم گفت: ”اینه، ای سنگ د بله ازمو شاهد آسته، چون پگ تورای ره که خداوند دز مو گفت، ای شنیده؛ پس ای د بله شمو شاهدی میدیه اگه شمو خدای خو ره انکار کنید.“ ^{۲۸} اوخته یوشع قوم ره رخصت کد تا هر کس د ملک-و-زمین خو بوره.

فوت یوشع

^{۲۹} بعد امزی چیزا یوشع باچه نون خدمتگار خداوند د سن یگ صد و ده سالگی فوت کد. ^{۳۰} و اونا او ره د ملک خود شی د تمنه-سارح که د کوهستون افرایم د شمال کوه جاعش آسته، دفن کد.

^{۳۱} قوم اسرائیل د تمام روزای زندگی یوشع خداوند ره عبادت کد، امچنان د تمام روزای زندگی ریش سفیدای که بعد از یوشع زندگی موکد و پگ کارای ره که خداوند بلده اسرائیل انجام دده بود، میدنست.

^{۳۲} استغونای یوسف ره که بنی اسرائیل از مصر آورده بود، د شکیم، د امزو پتی زمی که یعقوب از اولاده حمور آته شکیم د صد سکه نقره خریدد، دفن کد؛ و او ملک اولاده یوسف شد.

^{۳۳} و العازار باچه هارون ام فوت کد؛ و اونا او ره د گبعه، د شار باچه شی فینحاس که د کوهستون افرایم دز شی دده شد، دفن کد.